Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

HV LẠI SUÝT HỖN LOẠN VỚI TRỨNG THÚI CÀ CHUA VÀ SÚNG LỤC ĐÃ LÊN CÒ...

NĂM THỨ 2 - SỐ 362 · 6 TRANG 10Đ. · THỨ BẢY 20-6-1970

Cấp tiến

TỔ QUỐC · TỰ DO · TIẾN BỘ

Chủ Bút VÕ-BÌNH-SƠN || Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG || Tổng Thơ Ký Tòa Soạn PHI VÂN || Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Hộp thơ : 2142 - ĐT : 23.275

Hôm nay

Trang 2 :
HỒ CHÍ MINH BẢO ĐẠI ĐÃ KÝ VỚI PHÁP BAO NHIÊU H. ƯỚC ?

Trang 3 :
SINH VIÊN VN trên đất Nhựt và SỰ NGHIỆP CỦA nhà cách mạng NG. AN NINH

VẤN ĐỀ HÔM NAY

RẠNG ĐÔNG HAY HOÀNG HÔN CỦA DÂN CHỦ ?

Theo dõi sinh hoạt Quốc Hội những ngày qua dân chúng đã thất vọng lại hết sức thất vọng. Từ việc một Dân biểu tố cáo với báo chí là Hành pháp mua mỗi Dân biểu 200.000 để họ bỏ thăm ủng hộ Luật Chương Trình về Kinh Tế Tài Chánh, việc một số lớn Dân biểu Nghị sĩ cố tình lánh mặt để cho Hành Pháp toàn thắng phúc nghị về Tòa Án QSMT, việc một Dân biểu liệng trứng thúi lên diễn đàn Hạ Viện để ngăn cản sự thảo luận, đến chuyện một Dân biểu thủ súng lên đạn sẵn sàng hạ đồng viện tại phiên họp, tất cả những sự kiện trên đã chứng minh sự thắng thế của Hành Pháp đối với Lập Pháp.

Hơn thế nữa, dân chúng đã mất hết tin tưởng nơi những người đại diện cho mình vì số Dân biểu biết binh vực cho dân thì ít, mà số người chạy theo Hành Pháp ngày càng đông. Đến nỗi, ông Cao Văn Tường Bộ Trưởng Đặc Trách Liên Lạc Quốc Hội đã tuyên bố : «... dù sao dự luật về Kinh Tế Tài Chánh cũng sẽ được thông qua».

XEM TIẾP TRANG 6

NAMVANG BỊ CÔ LẬP HOÀN TOÀN BẰNG ĐƯỜNG BỘ

KHÔNG KHÍ CHIẾN TRANH BAO TRÙM

và thủ đô tăng cường chặt chẽ

TƯỚNG DZU TUYÊN BỐ Ở KOMPONG SPEU

TRẬN ĐÁNH NAM VANG BẮT ĐẦU 4 Sư Đoàn B.V. 4 ngã tiến đến

◐ CẦN PHẢI CÓ 1 SƯ ĐOÀN VNCH ĐỂ PHÒNG VỆ...

KOMPONG SPEU, 18-6 (AFP). — Hôm thứ Tư, Thiếu tướng Ngô Dzu, Tư lệnh Vùng 4 Chiến thuật VNCH, quả quyết trận đánh Nam Vang bắt đầu. Bốn Sư đoàn BV với sự tăng cường của quân Khmer đỏ (trung thành với Thái tử Sihanouk) tiến qua Nam Vang bằng bốn con đường khác nhau.

Thiếu tướng ngô lời trước các ký giả tại thành phố Kompong Speu mà quân đội Việt Nam Cộng Hòa vừa chiếm lại khỏi Cộng quân.

Ông nói : «Những cuộc tấn công và chiếm đóng các thành phố chung quanh thủ đô Kampuchia chỉ là phương tiện làm cho quân lực Kampuchia rời khỏi Nam Vang càng nhiều càng hay, phân tán và làm kiệt quệ lực lượng này.

Chiến thuật của Cộng sản không hề nhắm cố thủ với bất cứ giá nào các thành phố mà chúng chiếm được. Bằng chứng là chúng phân tán biến mất mỗi khi bị các lực lượng quan trọng tấn công để rồi quy tụ lại cùng với võ khí và đạn dược».

Thiếu tướng Ngô Dzu cho biết là theo lời khai của các tù binh và theo tin của các Ty Sở tình báo Việt Nam Cộng Hòa, cuộc bố trí của lực lượng cực tả ở Kampuchia như sau :

— Ở miền Tây Bắc : dọc sông Cửu Long và biển hồ Tonlé Sap có 10.000 tên thuộc Sư đoàn 5 Việt Cộng và một trung đoàn Khmer đỏ.

XEM TIẾP M TRANG 6

vì có tin 5 Sư đoàn BV hiện diện tại các khu vực bao quanh

◐ THÁI LAN ĐÃ ĐƯA QUÂN QUA CAM BỐT TIẾP ĐÁNH CỘNG SẢN.

NAM VANG 18-6 (Tin tổng hợp). — Cộng quân tiếp tục thắt chặt vòng vây quanh Nam Vang và đêm thứ Tư đã cắt nốt quốc lộ cuối cùng nối liền thủ đô Cam Bốt với thế giới bên ngoài.

Nhiếp ảnh gia Ed Vackani của hãng thông tấn UPI cho biết Bộ binh Cộng sản đã chặt ngã cây và gài mìn đầy đường trên quốc lộ số 1 nối liền Nam Vang với Saigon tại một địa điểm cách Nam Vang 40 cây số phía Đông Nam. Quốc lộ cuối cùng đã bị gián đoạn, giờ đây thủ đô Cam Bốt chỉ còn liên lạc được với thế giới bên ngoài bằng đường hàng không và đường thủy.

Tại phía Tây Bắc Nam Vang, quân Cam Bốt đang cố gắng mở lại con đường sắt nối liền Nam Vang và Thái Lan.

Nam Vang chưa bị tấn công ngày 18-6

Nguồn tin quân sự tại thủ đô Nam Vang cho biết chưa nhận được nguồn tin tình báo chắc chắn nào nói rằng Nam Vang sẽ bị tấn công ngày thứ Năm 18-6.

Một vị sĩ quan Cam Bốt bị quân BV bắt và vừa trốn thoát được đã tuyên bố hôm nay rằng quân BV dự định tấn công vào Nam Vang ngày thứ Năm 18-6.

Trong cuộc họp báo, vị sĩ quan trên cho biết đã bị quân BV và MTGPMN bắt giữ 1 linh Cộng Sản, mặc quân phục, nói và có hình giống dung nhau Sihanouk, tự xưng là quân của Sihanouk.

Các thông tín viên quốc tế tại Nam Vang cho biết tình hình thủ đô Cam Bốt vẫn tương đối yên tĩnh.

Các nguồn tin ngoại giao cho rằng Cộng quân chẳng cần phải thi hành một hành động khủng bố nào, vì các tin đồn đánh thủ đô cũng đã khiến chúng thu hoạch thắng lợi trên phương diện tuyên truyền, làm nao núng nhân tâm tại đây.

NAM VANG 19-6 (SGT). — Thủ đô Chùa Tháp đang sống trong không khí chiến tranh mà sự lo sợ một cuộc tấn công bất thần của quân BV, VC và lực lượng Sihanouk đang bao trùm thành phố.

xem tiếp A trang 6

BA TÂY VÀ Ý vào chung kết

GIẢI VÔ ĐỊCH BÓNG TRÒN THẾ GIỚI

MEXICO 18-6 (AFP). — Ba Tây và Ý Đại Lợi sẽ gặp gỡ nhau trong ngày Chủ Nhật là vòng chung kết của giải vô địch bóng tròn thế giới.

Ba Tây đã được vào vòng chung kết sau khi tối hôm thứ tư hạ Uruguay với tỷ số 3-1.

Về phía Ý Đại Lợi, đã được vào vòng chung kết sau khi hạ Đức Quốc với tỷ số 4-3, sau khi đấu thêm giờ.

Hiệp đầu Ý Đại Lợi dẫn trước 1-0 và thì thời gian đấu chính thức chấm dứt, đôi bên thủ hòa 1-1.

TIN GIỜ CHÓT

Theo nguồn tin UPI chiều 19-6, sự giao thông giữa Nam Vang và thế giới bên ngoài đã được tái lập khi quân Cam Bốt mở lại quốc lộ số 1 nối liền Nam Vang — Saigon.

L.H.Đ.T TỔNG ĐÌNH CÔNG ĐỢT 2 vào ngày 23, 24 tới đây

● NĐ THƯƠNG CẢNG KÊU GỌI SV, TPB HỖ TRỢ. ● 3 NGHIỆP ĐOÀN CHUYÊN VIÊN HUẤN NGHỆ, CANH GÁC USAID, NHÀ HÀNG KHÁCH SẠN SẼ ĐÌNH CÔNG TRƯỚC.

SAIGON (19-6). — Nguồn tin chánh thức từ LHNĐ sáng nay cho biết, văn phòng LH vừa nhận được một cú điện thoại của chính ông Giám đốc Nha Thanh tra Lao động mời LHĐT cử đại diện tham dự buổi họp tam giác vào 16 giờ chiều nay với đại diện Ban Giám đốc Cơ quan Tiếp Vận Trung Ương và Nha Thanh tra Lao Động.

Như vậy, đây là buổi họp chánh thức đầu tiên giữa công nhân một bên và cơ quan liên hệ trực tiếp một bên, với vai trò trung gian hòa giải của Nha Thanh tra LĐ, kể từ sau cuộc tổng đình công 24 giờ ngày 15-6 vừa qua.

Hiện văn phòng LHĐT đang chờ văn thư chánh thức (sẽ được gởi tới ngay buổi sáng hôm nay, theo lời ông Giám đốc Nha này cho biết) để cử đại diện tham dự buổi họp.

Được hỏi về hành động sắp tới của LHĐT trong trường hợp buổi họp chiều nay không mang lại được một sự dàn xếp thỏa đáng nào, một phát ngôn nhân LHĐT tuyên bố :

«Chúng tôi đã sẵn sàng từ sau buổi họp của Hội đồng LH chiều 17-6 vừa rồi. Mọi kế hoạch đã được dự trù, chỉ còn chờ giờ hành động».

Theo sự dọ hỏi riêng của chúng tôi, trong buổi họp trên, Hội đồng LH đã đi tới quyết định theo đuổi cuộc tranh đấu tới cùng, với những biện pháp cứng rắn áp dụng cho đợt 2 và sẵn sàng chờ đợi những phản ứng mạnh, nếu có, của phía chánh quyền.

xem tiếp G trang 6

GIÁM SÁT VIỆN ĐANG XÚC TIẾN các cuộc điều tra về :

1) NHỮNG BÊ BỐI Ở ĐIỆN LỰC VIỆT NAM
2) VỤ SỬA CHỮA SÂN CỘNG HÒA VÀ TỔNG NHA THANH NIÊN.

SAIGON (CT). — Nguồn tin Giám Sát Viện cho biết đang điều tra vụ bê bối «Điện lực VN».

Vụ điều tra này dường như nhắm vào thời kỳ trước đây.

Số tiền xăng nhớt của nhà máy nhiệt điện Thủ Đức lên tới hàng trăm triệu bạc, bị «xén» mất.

Liên can trong vụ này có ông Đoàn Trịnh Giư bị tố cáo hoang phí công quỹ để trục lợi bằng cách cho đăng cao thị đấu thầu bừa bãi để lãnh tiền huê hồng 40o/o.

Vụ sửa chữa sân Cộng Hòa

Ngoài ra nghe đâu Giám Sát Viện cũng đang xúc tiến việc điều tra vụ sửa chữa sân Cộng Hòa kéo dài nhiều tháng mà có một dạo báo chí đã lên tiếng chỉ trích. Vụ này có nhiều vị trong Tổng Cuộc cũng được mời đến để GSV thâu thập thêm nhiều chi tiết để làm sáng tỏ nội vụ.

Ngoài ra dường như GSV cũng điều tra luôn về những bê bối ở Tổng Nha Thanh niên, trong đó có phần liên hệ đến việc sửa chữa sân Cộng Hòa này và nhiều vụ khác nữa.

Chúng tôi đang theo dõi nội vụ...

LẬP TRƯỜNG

Thế nào là đấu tranh chánh trị

Phạm Thái NGUYỄN NGỌC TÂN

Đối với giai cấp cầm quyền VNCH, sau khi «viễn chinh» Campuchia mở màn, nói chuyện đấu tranh chánh trị với CS có lẽ đã trái mùa nên không còn ai màng nhắc nhở đến nữa.

Thế nhưng, tin tưởng rằng cái mạnh chính của CS là chánh trị và kỹ thuật sách động quần chúng, chúng tôi muốn nói đi nói lại mãi việc tranh hùng với CS trong tương lai và cả... trong hiện tại.

Chủ thuyết mác xít cho rằng khi tiến triển Kinh tế đưa nhơn loại tới trình độ đại kỹ nghệ cơ giới thì hình thành giai cấp vô sản công nhơn, bị cột buộc vào nhà máy, xưởng thợ, mặc tình cho tư bản chủ nhơn bóc lột. Đến mức độ nào đó, vô sản không chịu nổi nữa, giác ngộ quyền lợi giai cấp của mình, vùng lên làm cách mạng xã hội để đi tới Cộng sản chủ nghĩa là giai đoạn «hạnh phúc tuyệt đỉnh» của nhơn loại. Giáo điều là như vậy nhưng, trong lịch sử, CS lại chuyên môn thành công ở các nước nông nghiệp bằng võ trang khởi nghĩa chớ không bao giờ chờ đợi tiến triển kỹ nghệ. Vì rằng, cho tới ngày nay, các nước tư bản tự do kỹ nghệ cao độ đều là những nước ở đó ảnh hưởng của Đảng CS lại rất yếu ớt và CS chẳng thắng được cuộc bầu cử nào để lấy chánh quyền.

Do đó, chúng ta kết luận không lầm rằng, trái hẳn giáo điều, CS thành công hay không là do võ trang khởi nghĩa chớ không do diễn biến kinh tế.

Nhìn kỹ lại lịch sử CS trên thế giới, chúng ta thấy rõ là CS có thể võ trang khởi nghĩa trong hai trường hợp :

— Khi họ đã ĐỦ NGƯỜI thì họ phát động du kích chiến trong chiến lược đi ba bước «dùng rừng núi khống chế nông thôn, lấy nông thôn bao vây thành thị rồi tổng tấn công toàn thắng, cướp chánh quyền». Sau đó, thời thế có chín mùi hay không, nhơn dân có chấp nhận chế độ CS hay không bất cần, CS cũng đặt được chế độ của họ.

— CS cũng có thể võ trang khởi nghĩa một cách chẳng ra hồn khi họ còn rất ít người. Họ làm như vậy để cho việc đàn áp khủng bố nặng tay bừa bãi của phe chống Cộng gây căm thù trong nhơn dân, gián tiếp xô nhơn dân vào tay CS. Ở VN ta, CS đã làm lối này hồi 1930 và 1940, để rồi năm 1945 họ đã đủ người thao túng thiên hạ.

(Xem tiếp trang 6)

Ngày thứ nhì thảo luận dự luật Chương trình

DB PHƯƠNG ĐÒI BẤT TÍN NHIỆM CP

DB Quốc : LCT là phát súng lịnh để người dân vùng lên đòi quyền sống!

SAIGON (MTY). — Sau phiên họp sôi nổi của ngày thứ Tư về dự luật «Chương trình» mà trứng thúi lần đầu tiên được «khai thác» trước diễn đàn Hạ Viện để rồi không khí ... bóng được nối tiếp sáng ngày thứ Hai. Ngoài trứng thúi còn có cà chua, rồi súng lục được lên cò cùng với hàng trăm SVHS đến dự thính phiên họp mà kết quả chỉ ở phần thảo luận tổng quát.

Phiên họp để thảo luận về dự luật «Chương Trình» được tiếp tục sáng nay với 81 Dân Biểu có mặt và trong số đã có tới 42 DB ghi tên phát biểu.

Đòi Tổng Thống cam kết trước Quốc Hội

DB Nguyễn hữu Đức trước diễn đàn đã cho rằng Bộ Kinh tế không còn xứng đáng mà chỉ còn là một Bộ nhập cảng những loại hàng xa xí phẩm, không đi đúng với đường lối khắc khổ chánh phủ đề ra. DB Đức cũng nói rằng đã từng đề nghị lên Tổng Thống để đưa những ông Tổng Trưởng Kinh Tài trước kia ra đến tội trước quốc dân.

DB Nguyễn Trọng Nho cũng bi thảm cho rằng, một nỗi buồn đang bao trùm và Quốc Hội đang bị tê liệt, những tay sai ngu dốt và những cố vấn của Hành Pháp đang vận động mua chuộc QH một cách dơ dáy, và họ nhìn QH như một đồ vật chớ không phải là một thành phần cần bảo Quốc gia.

DB Nho nói tiếp, sự tín nhiệm mà QH dành cho Hành Pháp đã mất, HP đã để đất nước như không có người lãnh đạo hay lãnh đạo lười biếng, bất lực. Đó là chưa kể đến những sự chia rẽ và để cho thối nát, tham nhũng đầy dẫy.

DB Nho cũng kết luận, cho đặc quyền cho Hành Pháp thì có khác nào bắt con bịnh sắp chết ngồi dậy đi dự đại hội thể thao. Tổng Thống phải ra trước QH để trình bày chánh sách và chịu trách nhiệm.

DB Phương : Bất tín nhiệm chánh phủ

Lời nói trước tiên của DB Nguyễn văn Phương là đòi bất tín nhiệm chánh phủ, vì là một chánh phủ không có một chánh sách nào về Kinh Tài. Và thuế kiệm ước ban hành chỉ giúp những người giàu thì giàu thêm còn người dân thì bị bóc lột.

DB Phương còn chỉ trích, chánh phủ đang theo đuổi ... chính phiêu lưu, người chiến đấu không biết bao giờ chiến thắng và nếu người Mỹ không ủng hộ thì chế độ đã đổ.

xem tiếp L trang 6

TRONG «NHẬT LỊNH» GỞI TOÀN THỂ CHIẾN HỮU TRONG NGÀY QUÂN LỰC 19-6-70, TỔNG THỐNG VNCH LOAN BÁO VIỆC :

Cải tổ cơ cấu Quân lực và hệ thống lãnh thổ

VÀ CHỈNH ĐỐN GUỒNG MÁY HÀNH CHÁNH CÙNG NGÀNH CÔNG LỰC TỪ 1-7-70

Nhật Lệnh của Tổng Thống VNCH

Chiến hữu các cấp.

— Ngày Quân Lực năm nay, trước hết tôi xin gởi đến toàn thể chiến hữu lời ngợi khen nồng nhiệt nhứt của tôi về những chiến thắng rõ ràng to lớn mà anh em đã đạt được trên khắp các chiến trường, đặc biệt là tại chiến trường biên giới Kampuchia từ ngày 20 tháng 3 năm 1970 cho đến nay.

— Chắc anh em còn nhớ, hai năm về trước, sau cái gọi là tổng công kích khởi nghĩa Tết Mậu Thân của bọn Cộng Sản xâm lược, chúng ta đã phản công lại vô cùng mãnh liệt bằng cách giáng xuống đầu địch những đòn chí tử ; và năm 1968 là năm thắng lợi về quân sự vẻ vang nhứt của ta. Cũng nhờ đó mà trong năm 1969 chúng ta đã bình định xây dựng hầu hết lãnh thổ, làm cho hàng ngũ địch tan rã ; tinh thần địch suy yếu và căn cứ thắng lợi rõ rệt đã nghiêng hẳn về phía ta.

— Chiến thắng quân sự 3 tháng vừa qua là chiến thắng lớn nhứt sau chiến thắng quyết định năm 1968. Một lần nữa, toàn thể đồng bào trong nước hoan nghênh các chiến hữu. Dư luận quốc tế tán thưởng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa.

— Tôi cũng rất hãnh diện làm Tổng Tư Lệnh Tối Cao của các bạn và rất sung sướng đã là một Chiến sĩ của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa anh dũng.

xem tiếp D trang 6

TUYÊN CÁO «NÀY LỬA» ĐƯỢC ĐỌC TRƯỚC DIỄN ĐÀN HẠ VIỆN

TRÊN 100 SV-HS BẤT THẦN ĐẾN THAM DỰ PHIÊN KHOÁNG ĐẠI

THẢO LUẬN VỀ «LUẬT CHƯƠNG TRÌNH»

SAIGON 19-6 — Sau gần 2 ngày họp kín giữa Tổng Hội SV Saigòn — Vạn Hạnh — Huế — Cần Thơ và Tổng Đoàn Học sinh Saigòn, trên 200 SVHS đã bất thần đến Hạ Viện tham dự phiên họp khoáng đại về «Luật Chương Trình» đang được bàn cãi sôi động tại đây.

Cuộc xâm nhập vào Hạ Viện đã không gặp một sức kháng cự nào, vì tất cả đều được tự do vào tham dự. Thành phần phái đoàn SVHS gồm có : SV Huỳnh Tấn Mẫm (Trưởng Phái Đoàn) Đoàn văn Toại, Lê văn Nuôi (Tổng Đoàn), Thích quảng Trí, Nguyễn an Chuyên (Huế) Huỳnh ăn Xinh (Cần Thơ) và các SV trong Tổng Hội Saigon cùng UBTĐ liên Viện. Trước thềm Hạ Viện, SV Đoàn văn Toại đã công bố một tuyên cáo của SVHS Việt Nam về dự luật chương trình của Hành Pháp. Theo SV Toại, đây là một tuyên cáo quan trọng đầu tiên của SVHS Việt Nam với sự tham dự của Tổng Hội Saigòn, Huế, Cần Thơ, Vạn Hạnh và Tổng Đoàn Học sinh. Tuyên cáo trên đã được DB Lý qui Chung đọc trước diễn đàn Quốc Hội và gây sôi động cả Quốc hội khi DB Phan Mật phản đối việc đọc tuyên cáo SVHS tại Hạ Viện.

Sau khi tham dự phiên họp sáng nay SVHS đã ra về trật tự, sau khi tuyên bố sẽ trở lại tham dự các phiên họp Hạ Viện về Luật Chương trình vào ngày mai.

Mặt khác vào 16 giờ ngày 19-6, 5 SV từ Côn Sơn trở về sẽ tường trình trước UBTĐ Hạ Viện.

xem tiếp B trang 6

NHÂN VỤ MẠO NHẬN DANH NGHĨA TPB ĐI QUÁ TRỚN :

Bạn hàng chợ Bình Tây bị đoạt chỗ buôn bán

CÔNG NHÂN BẾN TÀU CŨNG CHUẨN BỊ ĂN THUA ĐỦ

SAIGON 19-6 (L.K.). — Từ nhiều tuần nay, những kẻ mạo nhận danh nghĩa Thương phế binh đã làm nhiều chuyện quá trớn, vượt ra ngoài khuôn khổ đòi quyền sống mà Ủy ban Tranh đấu và Hội Phế Binh Việt Nam ấn định. Do đó, Hội này đã nhiều lần lên tiếng minh định rõ rệt tiêu hướng của mình.

Khởi đầu họ đã kéo đến những khu đất của tư nhân chiếm hữu một cách bất hợp pháp. Để rồi vào những ngày gần đây, họ lại xâm phạm đến cả những cơ sở thương mãi của đồng bào (mà những nạn nhân này chúng tôi đã bắt gặp tại Ủy ban Tranh đấu Quyền sống và trụ sở HPBVN, khi họ đến để yêu cầu những nơi này can thiệp).

Đây là một vấn đề thực nghiêm trọng, thiết tưởng HPBVN và UBTĐĐQS nên ghé mắt qua can thiệp một phen.

Trong lúc đó thì những dữ kiện quan trọng khác lại dồn dập xảy ra. Tình trạng căng thẳng có thể bùng nổ trong một vài ngày tới.

Bạn hàng chợ Bình Tây quyết ăn thua đủ

Khoảng 5 giờ chiều hôm qua 18-6, một nhóm chừng 10 người mạo nhận danh nghĩa Thương phế binh đã dùng xe Lam chở cây tới phía trước các căn nhà số 80 đến 86 trước cửa chợ Bình Tây đường Tháp Mười (Cholon). Để rồi, gần tới giờ giới nghiêm thì nhóm người này đã thực hành việc xây cất trong lúc các chị em bán hàng còn ra về.

xem tiếp E trang 6

LỊNH ĐẠI TÁ HAI :

Gặp T.P. Binh Cảnh Sát phải RÚT LUI CÓ TRẬT TỰ !

SAIGON (THT) 19-6 — Nguồn tin TPB cho biết sáng nay vào lúc 9g, trong lúc tiếp Đại diện của một nhóm TPB kéo tới Tổng Nha CS biểu tình, Đại tá Trần văn Hai TGĐ CSQG đã hứa với anh em là sẽ ra lịnh cho Cảnh sát «kể từ nay mỗi khi gặp TPB, Cảnh sát phải bỏ chạy».

Được biết nhóm TPB này do anh Trương văn Bộ hướng dẫn đã kéo tới cửa sau Tổng Nha CS phản đối Đại Tá Hai về việc chiều 18-6, sau khi được Tổng Thống và Thủ Tướng tiếp kiến, TPB kéo nhau ra về, khi đi ngang qua đường Phan Thanh Giản, TPB Lưu văn Sỏi bị 1 Cảnh Sát bắn trọng thương nơi vai.

XEM TIẾP N TRANG 6

Thiên cơ bất khả lậu

✱ của BẢY BỐP

DÂN CHỦ QUÁ LỐ LÀ CÁI NÀY

Mấy tháng gần đây, một số quan quyền mắc bịnh ghiền chất ma túy «độc tài sáng suốt như... đêm ba mươi» đã nói nhiều tới những chuyện gọi là dân chủ hỗn loạn, dân chủ quá lố v.v.

Nói thì dễ nghe nhưng thiệt ra, bắt các đấng quan quyền vạch mặt chỉ tên vụ nào là đích thị dân chủ quá lố thì còn khuya quan quyền cũng hổng bài ra được.

B.B. tui là thằng mắc bịnh.. thương nhà nước như lính Xã Kỳ thương Vi Xi, nên cái gì nhà nước mần hổng được thì tui mần dùm cho. Ở xứ này hổng thiếu gì chuyện dân chủ quá lố, kể hổng hết :

— Cứ như cổ lệ ông bà... quan chủ, mỗi lần Hành pháp phúc nghị chuyện gì thì chắc như bắp là Lập pháp thua cháy túi vì mũi nhọn xung kích của Quân đoàn... Trần Hưng Đạo nặng ngàn cân, sức mấy mà chịu nổi. Nhưng dân chủ quá lố.. bịch chưa phải là chỗ đó. Cái dân chủ như nhối chịu hổng nổi là vụ các đấng DB phe nhà nước đã «tiễn trao chao mức» một cách khoa học quá trời. Thay vì đi họp đủ mặt và... phạch nước bỏ phiếu binh vực nhà nước thì mấy DB kia phá thúi bằng cách nằm nhà trình diễn sô TiVi với mấy bà. Kết quả : nhà nước giữ nguyên vẹn Tòa Án Mặt Trận. Dân chủ cỡ đó, xứ nào hơn nổi ? Quá lố.

— Chuyện thứ nhì là chuyện thuế má. Hàng bảy tám trăm tài xinh thầu, tai to như voi, mặt bự như nia, thiếu hàng mấy tỷ bạc thuế. Cứ mỗi lần dư luận (trong đó có cả PTT nhà ta) nói tới chuyện đòi thuế mấy tay tổ này, thì y như rằng ô tô ma tít, nhà nước có thông cao vong vo tam quốc để dục hưởn cầu mưu cho họ. Ngay cho tới cái việc khai tên cung cơm mấy lão nội thiếu thuế và số thuế đã thiếu cũng cứ luôn, sợ nỗi chao bảo ngư nó giận.

Nhà nước thương dân (giàu) và che chở cho dân (tỷ phú) như vậy nếu không dân chủ... quá lố thì còn cái thống chế gì khác nữa ? Còn dân ngu khu đen do đèm củ lách như B.B. tui có được nếm mùi dân chủ quá lố hay không thì còn phải hỏi lại Ngọc hoàng cái đã.

B.B.

Bí mật ? Bật mí...

XẠ THỦ 30

✱ Mấy ngày nay, sau khi báo chí tung ra tin là Tổng Tổng sau một thời gian dài cai trị quốc gia ngày càng gặp nhiều khó khăn, nào là thiếu hẳn sự thông cảm của Quốc Hội, mất hết niềm tin nơi dân chúng, sự chống đối của SVHS, TPB, Phật giáo, công nhân ngày càng gia tăng từ cường độ lẫn mức độ nên Tổng Tổng bèn triệu tập đầy đủ thành phần Siêu nội các tại Phủ số một cùng có sự tham dự của các Ông Phụ Tá để mổ xẻ, bàn thảo kế hoạch để cứu vãn tình hình chính trị đen tối này. Sau hơn 4 giờ hội bàn, đã đi đến quyết định là mời các đại diện của các Khối đối lập chân chính tại Quốc Hội như là Khối Dân Tộc tại Thượng Viện và Khối Xã Hội tại Hạ Viện đến để Tổng Tổng hội ý về những chương trình hoạt động sắp tới của Tổng Tổng ; Không biết Ông Nghị Trung Tướng trước khi đến gặp Tổng Tổng có đặt ra điều kiện tiên quyết gì không, chứ tại Hạ Viện Ông Hạ Đình văn Đệ đại diện cho Khối Xã Hội nhứt quyết là chỉ vào thảo luận với Tổng Tổng về những vấn đề trọng đại của quốc gia hiện Tổng Tổng không giải quyết được, chứ nhứt quyết không đến gặp Tổng Tổng để thông cảm về Luật Chương trình.

(XEM TIẾP TRANG 6)

CHÁNH TRỊ

Nhu nhược chính trị LÀ MỘT TAI HỌA

của TRẦN-CAO-VIÊN

Trong hoàn cảnh khó khăn như hiện nay do ảnh hưởng của những cuộc khủng hoảng chính trị xảy ra ngày càng tạo nên những rạn nứt giữa lãnh đạo và giới bị lãnh đạo mà nguyên nhân của nó đã được cụ thể hóa bằng những hành động một đôi khi người ta thấy nó trở thành lố bịch.

--Phía chính quyền lẽ đương nhiên là phải gánh những hậu quả đó, người ta phải đi tìm những lý do bí ẩn bên trong mới thấy những vụ xáo trộn đều có sự xếp đặt mà cuộc tranh đấu đi từ những đòi hỏi chân chính của thương phế binh, SVHS tiến tới giai đoạn mà PG tự tạo ra những giao động nhảy vào vòng để làm cho cuộc tranh đấu của hai lớp người trên mất ý nghĩa vì nó đã nằm trong vận động chính trị được môi giới bởi những tay phù thủy chính trị bên ngoài, qua những cuộc xáo trộn đó cái ý niệm có cơ quan CIA nhúng vào cũng đã đủ để nói lên những lớp người khởi xướng đó đã không độc lập về mặt tinh thần và nó có thể trở nên mất ý nghĩa khi lớp người tranh đấu không biết dấn đo.

Đặc biệt trong cuộc khủng hoảng này Phật giáo đã phát động một phong trào đòi HB phải coi đó như là một ước nguyện chung của dân tộc. Nhưng HB bằng cách nào ?Và làm thế nào để có HB? Đó là những ý nghĩa thiêng liêng mà chúng ta đặt ra và giải quyết ngay lúc này thì lập trường HB của Phật giáo không vững chắc vì thiếu căn bản trên mặt suy luận thể chất nó chỉ có hình thức mà thiếu hẳn nội dung cho nên nó chẳng đi đến đâu cả và chẳng đủ tác dụng vận chuyển để đạt tới một nền HB thực sự, quan niệm của Phật giáo đã đi ra ngoài của chủ nghĩa không tưởng muốn bên này từ bỏ võ khí, PG đã không nghĩ tới phía bên kia phe khởi động nên cuộc chiến tàn khốc này đầy cho hai miền nam bắc cùng phải sống trên một đống lửa do chủ nghĩa chính trị quốc tế đặt định và càng ngày càng làm cho người Việt nam rã rời đi từ lãnh đạo cho đến quần chúng mà cuộc chiến đấu hiện tại càng bế thiu hơn khi nó còn bị đúc kết trong một cái vòng luẩn quẩn mà chính hai miền không tự tìm lối mà thoát ra. Người dân Việt nào còn lương tri, còn tình người mà lại không muốn dập tắt nó. Ở miền Nam ước vọng HB lại là điều cần thiết hơn khi họ đưa ra những nguyện vọng công khai chân thành, nhưng ở miền Bắc nhà cầm quyền cộng sản có lẽ chẳng bao giờ nghĩ tới điều đó quan niệm chiến tranh của họ là phải tự thắng trên võ lực trong khi chính người dân miền Bắc vẫn phải khép miệng mà chẳng bao giờ nói lên nguyện vọng HB vì đối với CS họ lý luận HB là một sự đầu hàng và họ cũng chẳng ngần ngại ra sức cổ võ cho cuộc chiến tranh hận thù mà họ đã từng vì cuộc chiến tranh VN lại được tô điểm bằng một mỹ từ thiêng liêng nhất : Thần Thánh từ ý nghĩa đó mà CS BV sẵn sàng sử dụng nhân lực để thi đua với Mỹ và các quốc gia nạn nhân Việt Miên Lào trong một cuộc chiến giằng dai quan điểm đó lại nằm trong sách lược CS hóa toàn ĐNÁ của Mao trạch Đông, trong cuộc chiến tranh chống Pháp trước CS Việt sử dụng súng đạn do khối CS quốc tế cung cấp để tiêu diệt người Pháp và cho đến nay vẫn những súng đạn đó họ dùng để tiêu diệt ngay chính dân tộc họ ý nghĩa của hai tiếng thần thánh lại trở thành một câu thần chú tiêu cửa miệng con người cộng sản Việt, CS diệt người Việt bao giờ cũng thích thú hơn người ngoại bang, và mỗi lời tuyên truyền của họ là đã có máu và nước mắt của dân tộc đổ ra rồi, hai tiếng CS thường dùng để chỉ miền Nam là Ngụy chỉ là một từ ngữ thừa mà họ ngụy tạo ra để chỉ đích chính dân tộc, đó là biểu chứng chính xác nhất mà người CS miền Bắc đã quên rằng họ chính là con đẻ của CS quốc tế...

— Những đòi hỏi HB chỉ có những con người còn có trái tim rung động, chúng ta phải tự đánh thức người CS BV, hỏi xem họ có đủ lương tri để thảo luận kết thúc cuộc chiến tàn bạo này được không, không phải miền Nam muốn HB mà Miền Bắc lại vẫn tiếp tục chiến tranh để đoạt phần thắng xây dựng cho chủ trương xích hóa của Nga Tầu hành động đó chẳng khác gì chính sách của Mỹ ở VN.

Chỉ khi nào con người VN biết xử dụng tới cái lương tâm chân thật thì may lúc đó HB mới có cơ thực hiện, ngay trong phạm vi nhỏ bé nội bộ miền nam này còn có những chia rẽ chẳng hạn VNQT và Ấn Quang nói gì tới vận dụng chính trị để đi tới HB, bị dát là ở chỗ đó I và càng khó khăn hơn lẽ bên cạnh hai phe vẫn còn chịu sự điều động của chủ lực chính trị quốc tế TC Nga và Mỹ thì vấn đề HB sẽ còn bế tắc hơn...

Đón xem số tới:

THỐNG NHỨT... NHỨT THỐNG

● Ký giả Họ Tăng ●

Thử tìm hiểu QUAN NIỆM CHỐNG DU KÍCH TAI V.N.

(TIẾP THEO)

Nó chưa được biến cải sang tính chất ngăn ngừa tức là chận đứng sự thành hình hay phát triển của các đơn-vị võ trang VC. Đơn-vị này khởi nguyên từ trong dân mà ra, bành trướng lần hồi theo đà tuyên-truyền, cưỡng-bách và tuyển-mộ của Cộng-sản. Và sở dĩ VC tổ chức được đơn-vị võ-trang trong dân trước hơn ta, nhiều hơn ta và nhanh hơn ta là vì ngay từ đầu họ đã có phương pháp nắm dân rất cụ thể, mạnh-mẽ và chặc-chẽ. Nói khác đi, công-tác tổ-chức quần chúng vào cuộc đấu-tranh võ trang VC đã đi trước công-tác của ta, đi liên-tục hơn ta và mạnh bạo hơn ta. Mặt dù lối mạnh bạo này có nhược điểm song nó vẫn giúp VC nắm dân rất công hiệu. Nhưng nhất định VC hơn hẳn VNCH về khía cạnh xung phong và liên-tục.

Về mặt xung phong, trong khi VNCH bắt đầu có vài nhóm phòng vệ dân sự hồi 1962 thì từ 1958 VC đã có đủ loại dân quân, nào du kích nào tự-vệ, nào tự-vệ bí-mật. Hiện nay, phụ nữ VC có thành lập cả đơn vị tác chiến. Trong khi hồi 1960, thiếu nhi VC tập sự công-tác bán quân sự thì về phía ta, cho đến ngày nay, tổ chức này chưa thấy ra đời. Vì vậy, trên phương diện tranh giành và sử dụng tài nguyên nhân lực ta bị thua thiệt vì đi sau Cộng sản. Quân lực của ta từ chủ lực cho đến nghĩa quân, cảnh sát là một quân lực đàn ông nhiều hơn là quân lực nhân dân. Sau này, từ 1963 trở đi, với phong trào đoàn ngũ hóa mạnh mẽ dân chúng mà đến 1967-1968 mới thành đội ngũ nhân-dân tự-vệ hẳn hòi, quân lực của ta mới có được thế đứng trong nhân dân, trên cơ sở nhân dân tự vệ giới hạn.

Về mặt liên-tục, thì quả thật VNCH thiếu liên tục trong việc xây-dựng lực-lượng nhân dân chiến-đấu. Hồi 1958, ta đã gầy dựng được một nền móng hết sức rộng-rãi và tốt đẹp-tuy chưa phải là công hiệu lắm-qua phong-trào «thanh niên thanh nữ cộng-hòa», «thanh-niên bảo-vệ hương thôn» của Quân Khu V (Vùng 4 Chiến-thuật hiện giờ). Nhưng, sau cuộc cách-mạng 1.11.1963, với sự sụp đổ của chế-độ Ngô-đình Diệm, phong-trào này đương nhiên tắt ngấm vì không được các chính phủ kế nhiệm đoái hoài. Sau đó, ta mới bày ra lực-lượng phòng-vệ dân sự hồi 1962. Kế-hoạch này vì thiếu động cơ tâm lý thúc đẩy nên rất mau yểu tử. Kế tiếp, có nghe nói đến việc tổ chức lực lượng «hậu bị quân» nhưng rồi cũng không thấy thành hình đoàn ngũ nào. Mãi cho đến 1968 sau vụ Tổng công kích Tết Mậu Thân của Cộng sản, dân chúng mới được cảnh giác và tổ chức thành đoàn ngũ «Nhân dân tự-vệ» và nghĩa vụ «phòng vệ dân sự» được định chế hóa trong một sắc luật chính thức của chính phủ. Từ đó, quân đội VNCH mới có thế đứng tạm thời vững chắt trong nhân dân khá dĩ làm đà cho việc tạo lập cơ sở quân lực trong đông đảo quần chúng.

Như vậy, vì VNCH đi chậm hơn địch và bước đi lại gián đoạn hơn địch, nên nhân dân bị VC tranh giành và tổ-chức trước khiến cho cuộc chạy đua dành nhân-lực của ta sút kém so với Cộng-sản. Vì vậy, ta không ngăn ngừa được, tù đó không chận đứng được đà bành trướng của du kích trong dân. Mới đây, Tổng Thống VNCH đã tuyên bố «sẽ không để cho du kích tràn lan như hồi trước» Phát ngôn này quả thật đã đi đúng vào trọng tâm nỗ lực hiện thời. Những chiến dịch chiêu hồi, phượng hoàng và việc hồi sinh ưu thế cho lực lượng địa phương và nghĩa quân cùng nhân dân tự vệ là những giải pháp thích đáng để ngăn ngừa du kích.

Tuy nhiên những giải pháp này cần được bổ túc bởi kế hoạch tích cực tổ chức quần chúng chặt chẽ và giác ngộ nhân dân rộng rãi để họ đừng tham gia vào lực lượng du kích VC. Thật vậy, hoạt động dân vận mà có hữu hiệu thì mới tranh được dân chúng và giữ dân chúng trong hàng ngũ quốc gia chống Cộng.

Mặt khác, muốn ngăn ngừa sự phát-triển du-kích nói riêng và hạ tầng cơ-sở CS nói chung, tiêu-diệt hay chiêu hồi du-kích và hạ tầng cơ sở của họ chưa đủ. Ta phải dập tắt nạn khủng bố song hành với tiêu diệt du kích và hạ tầng cơ-sở. VC vốn dĩ năng dùng bạo lực để nắm dân và tổ-chức dân. Cho nên muốn cạnh tranh với Cộng sản trong việc tranh thủ quần chúng VNCH tất phải dập tắc ngòi khủng bố của VC. Ngày nào việc này chưa làm tốt thì ngày đó dân chúng vẫn còn chịu sự chi phối của Cộng Sản và vẫn còn phải bị bắt buộc hợp tác với chúng. Vấn đề chống khủng bố đòi hỏi nhiều biện pháp phối hợp rộng rãi từ tình báo, quân sự cho đến chính trị, tư pháp cần được áp dụng đúng mức, đồng loạt để tạo ảnh hưởng hỗ tương.

Kết-Luận

Để kết luận, chúng ta xác nhận lại rằng chiến tranh chống du kích vì phải thích nghi với đặc điểm của chiến tranh du kích cho nên cần được quan niệm lại trên một căn bản mới.

Đây là một loại chiến tranh nhân dân, một loại chiến tranh toàn diện, 1 loại chiến tranh trường kỳ. Bản chất của nó là chính trị nhiều hơn quân sự, hay ít nhất chính trị phối hợp với quân sự. Hai lãnh vực chính yếu này hầu như không có ranh giới rõ rệt cho nên, trong quan niệm ta không nên có sự phân biệt quá cứng rắn.

Ng.-hữu-Khôi

Người lính chống du kích, tuy phải dùng vũ-khí và chiến thuật bán quân sự để chống du kích nhưng họ không phải là binh sĩ thuần túy. Ngoài chất liệu bán quân sự phải có, họ còn phải có thêm chất liệu chính-trị. Điều này có nghĩa là họ không nên xử dụng khẩu súng để diệt địch mà thôi, Họ phải biết sử dụng dân để diệt địch. Muốn vậy, họ phải đối dịch bằng cả chiến thuật chính trị, cụ thể là kỹ thuật dân vận.

Ngược lại, người cán bộ chính trị, tuy sở trường là kỹ thuật dân vận, nhưng cũng phải biết chiến thuật quân sự chống du kích. Cán bộ tuy phải khoác bộ áo văn quan, nhưng phải được thấm nhuần tinh thần chiến sĩ. Họ phải được điều luyện trong nghiệp văn lẫn nghiệp võ.

(Còn nữa)

Thái Lan, chiếc ngai vàng trong vùng khói lửa ĐNA

(TIẾP THEO)

Võ-văn-Quan

Đường sá được mở mang tức nhiên chính quyền đến để cai trị. Thành thử một bầu không khí xôn xao làm xáo trộn nếp sống nơi này của dân tộc Mèo.

Các công chức của chánh phủ hoàng gia Thái được gởi đến 2 tỉnh Tak và Mae Sot. Theo sau cái quan này là những công dân Thái đến để khai khẩn và khai thác tài nguyên vì thế dân Mèo tự cho rằng bị đàn áp nên đặt mình vào sự chống lại chánh phủ Thái.

Chánh phủ Thái lên tiếng cảnh cáo

Việc quân lực Thái đụng chạm với dân tộc thiểu số Mèo nơi 2 tỉnh Tak và Mae-Sot giống như trường hợp xảy ra cách đây 2 năm tại biên giới Thái Lào dọc theo dãi núi, trên những cánh rừng Chieng Rai, Nan, Loei Pitsa lunok, Petchabun do người Mèo chiếm cứ và khai thác nha phiến. Nhiều cuộc đụng chạm nơi đây đã biến thành một chiến cuộc thật sự từ tháng 8 năm 1968. Tại nơi đây hơn 6 nhóm người Mèo được tổ chức từ 100 đến 150 người để kháng cự lại quân đội Thái mặc dầu súng ống thô sơ, nhưng người Mèo có những máy truyền tin tối tân do Trung Cọng cung cấp để liên lạc với nhau. Những máy truyền tin này cũng được dùng để bắt đài phát thanh Trung Cọng tại Vân Nam, và phát thanh bằng tiếng Mèo, từ trên 10 năm qua.

Bọn người Mèo chống chính phủ Thái này, cũng liên lạc với đảng Cộng sản Thái nơi vùng đồng bằng. Nhiều nguồn tin cho biết là đảng Cộng sản Thái gởi cán bộ đến chiến khu dân tộc Mèo để được huấn luyện.

Lúc ban đầu chánh phủ Thái áp dụng phản ứng mạnh bằng cách cho không quân oanh tạc các chiến khu Mèo và định cư những làng mạc kế cận Được dịp bọn Cọng sản Trung Hoa tuyên truyền và gây một phong trào mạnh hơn trong các bộ lạc Mèo.

Nhưng sau đó Quân lực Thái Lan dùng chiến tranh tâm lý để thu phục người Mèo. Và kết quả tốt đẹp đã đưa đến.

Chính đức vua Thái Lan cũng đã tuyên bố trước sinh viên viện Đại Học Bang Kok :

«Chỉ có một số ít người Mèo theo Cọng sản nếu chúng ta tiếp tục những lỗi lầm đáng tiếc tất cả dân tộc Mèo sẽ trở thành Cọng Sản và sẽ làm tay sai cho Trung Cọng để gây rối cho chúng ta sau này» Vì vấn đề an ninh hàng ngàn người Mèo được đưa về miền đồng bằng trong các khu trù mật. Mỗi gia đình người Mèo được chánh phủ cấp cho đất để canh tác. Nhưng dân tộc Mèo là một dân tộc sanh ra để sống miền rừng núi, không thiết có một nếp sống miền đồng bằng. Thành thử phần lớn dân Mèo sống trong các khu trù mật là các bô lão, đàn bà và con nít, Trái lại, những nhóm người Mèo từng 20 đến 30 người thường tấn công phá khuấy các khu trù mật.

Vào trung tuần tháng 1 năm 1970, Tướng Prapas Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng nội vụ nhận định lối hành động của nhóm khủng bố người Mèo như sau.

«Với sự thúc đẩy của Cọng Sản Thế giới, nhứt là Trung Cọng bọn này cố tâm chứng minh thực lực, quyền hạn và ảnh hưởng của chúng nhưng chúng đã thất bại» và ông cũng đã nói tiếp là cảnh sát Thái đã bắt được những cán bộ Thái Cọng trong các toán khủng bố người Mèo.

Vùng hoạt động mà đảng Cộng sản Thái đã chọn lựa là miền Đông Bắc, một vùng đất vuông rộng 160.000 vuông một khu đất nghèo, không trồng trọt gì được, nơi sinh sống của những gia đình Lào Thái. Chính chính phủ Thái Lan cũng không màn để ý đến nơi này.

Vùng đất này là một phần đất của Lào dưới thời quốc vương Champassak và đã bị người Thái chiếm cứ hồi thế kỷ thứ 18. Có thể nói, nơi đây người dân có những phản ứng chánh trị hơn các nơi khác trên đất Thái.

Đã 2 lần, chánh phủ hoàng gia Thái đã nghiên cứu vấn đề vùng này.

Lần thứ nhứt, chánh phủ Thái đặt một hệ thống hành chánh rộng rãi hơn khi nhận thấy rằng bên kia bờ sông Mékong người Pháp đã khẩn tại Cam Bốt và Lào.

Lần thứ hai cách đây 3 năm chính phủ Thái lại đặt trọng tâm vào vùng này để chận đứng sự bành trướng của 1000 quân Cộng Thái.

(CÒN NỮA)

Sinh hoạt P.T.Q.G.C.T.

THÔNG BÁO SỐ 64/70

Đại Hội Bầu cử Hội Đồng Đô Thành Tỉnh và Thị Xã

— Một chiến dịch «ĐẠI HỘI BẦU CỬ» được phát động từ ngày hôm nay 19-6-70 cho đến ngày Bầu Cử 27-6-70. Mục đích của chiến dịch là để các Ban Tuyển cử Địa Phương kiểm điểm lại tất cả các công tác chuẩn bị tranh cử của các Chiến hữu Phong Trào ứng cử viên và sự yểm trợ của Đoàn Thể.

— Ngày 21-6-70 :
Đại Hội Bầu Cử của Tỉnh Bộ Gia Định.

— Ngày 22, 23, 24, 25, 26, 27 tháng 6 năm 1970 :
Đô Thành Bộ Saigon, và tuần tự các Quận Bộ Đô Thành.

— Ngày 21-6-1970 :
Tỉnh Bộ Hậu Nghĩa, Tỉnh Bộ Thừa Thiên, Tỉnh Bộ Quảng Trị.

TỔNG BỘ TỔ CHỨC

THÔNG BÁO

Tổng Bộ Tổ Chức nhận được văn thơ của Ban Chấp Hành Tỉnh Bộ Hậu Nghĩa về việc Cảnh Sát Viên chụp mũ Anh Em là Cộng Sản.

TỔNG BỘ TỔ CHỨC

Thông báo đặc biệt của Đô Thành Bộ gởi các Quận Bộ

Trân trọng kính mời các Chiến Hữu Chủ tịch các Quận Bộ PTQGCT tại Đô thành đến họp tại 2112 Cao Thắng vào lúc 16g ngày chủ nhựt 21-6-1970.

Vì tánh cách ĐẶC BIỆT QUAN TRỌNG của phiên họp, xin các Chiến Hữu đừng vắng mặt.

Saigon, ngày 18-6-1970
Chủ Tịch
BCH ĐÔ THÀNH BỘ

Nhân cuộc chiến ĐD mở màn thử nhận xét về :

Chính sách Hoa-Kỳ và thế trận Đông-Dương

(TIẾP THEO)

NG. NHÂN THỐNG

Sau đó, người Mỹ trao thêm móntặng phẩm gọi là «khá-nhất» những giá cả bình dân, đó là chiến đấu cơ siêu thăng F.5A Freedom Fighter bay nhanh tối đa khoảng 1500 cây số 1 giờ ; rồi đến loại A. 37 A khả năng cũng không hơn gì loại B.57 cho lắm.

Nói là loại mới, nhưng chỉ mới ở V.N trong khuôn khổ viện trợ có mang nhãn hiệu «Made in USA» thì làm gì mà ngon được. Vả lại, đất nước ta nghèo «muốn là được» nghe nó thuận tai lại khó thực hiện .

Cuộc chiến xảy ra từ năm 1962, bây giờ người Mỹ mới tính chuyện huấn luyện phi công trực thăng, viện trợ cho vũ khí mới là đã muộn lắm rồi. Quân Mỹ sắp rút khỏi chiến trường nhường công cuộc tác chiến và bình định cho người Việt. Nếu Mỹ tính sớm, trang bị và huấn luyện cho quân đội V.N.C.H từ trước, giờ đây sẽ đầy đủ khả năng chiến đấu, và thay thế vị trí của quân Đồng Minh một cách hiệu quả hơn, và công việc thay quân của Mỹ quân không có gì bị đình trệ.

Nửa triệu quân Mỹ... nhưng thực sự tác chiến có nửa

Nghe quân số Mỹ tham chiến tại chiến trường V.N lên đến nửa triệu quân, cả thế giới đều đặc biệt lưu ý và quan ngại, bởi lẽ quân đội cả một quốc gia Indonesia chỉ có 400.000 quân Vương quốc Lào có 70.000, MãLaiÁ có 60.000quân, Nhật bản có 250.000 quân, Pháp có 50.000quân, Cămbốt có40.000 quân, Thái Lan có 100.000 quân, Đại hàn có 650.000 quân, Phi luật Tân có 150.000 quân...

Sự thực, trong nửa triệu quân số Mỹ hiện diện ở chiến trường VN có đến 200.000 quân kiểng, chuyên ở thành phố, các hải cảng để yểm trợ chiến trường. Chi phí quân đội Mỹ phải nói đến thật là cả một ngân sách khổng lồ, nhưng người Mỹ, chính phủ Mỹ không hiểu được thực chất của cuộc chiến, của sự tiêu pha phung phí của đoàn quân yểm trợ. Tại các thành phố được mang bộ mặt «Mỹ hóa» như Qui Nhơn, Cam Ranh, Pleiku, Đà Nẵng, Nha Trang, Chu Lai, quân xa Mỹ chạy dập dìu từ sáng đến tối, thử hỏi họ đã chở được những gì ? Hay chỉ lái đi chơi ngông ngông rồi cán người bỏ chạy, thản hoặc, có một số quân nhân Mỹ chuyên chạy áp phe, đánh cắp các vật liệu, thức ăn, thuốc men đem đi bán cho người Việt, trong số có các anh em, bà con của bọn VC. Thành ra con số 200.000 quân yểm trợ chỉ có nước ăn chơi phe phởn, vung tiền đó la qua cửa sổ để «năm canh suốt sáng, trận cười thâu đêm» gây thêm mối bất bình dân địa phương không ít.

Không tận dụng khả năng hiện hữu để chiến thắng

Các hàng không mẫu hạm tối tân Coral Sea, Enterprise, Kitty Hawk, Forrestal, Constellation, Richard Bonhome vân... vân... mỗi chiếc chở hàng trăm phi cơ đủ loại.

Từ loại F8, F9 Panther, F.34 Demon đến loại A.4Skyha wuk, A.5 Vigilante, F4,Phan tom, A.6Intruder hằng ngày thực hiện hàng trăm phi vụ trên đất Bắc. Nhưng buồn cười thay, khi chính quyền Hoa thịnh Đốn thời cụ tổng Johnson còn tại chức ra lịnh các phi công ném bom phải cẩn thận đừng để sập hết cả cây cầu. Có lẽ, vì cái lịnh quá cắc cớ đó nên phi công tù binh Mỹ mới lên cao như vậy, và hiện nay, chính quyền Mỹ không làm sao liên lạc cũng như biết chính xác con số tù binh bị giữ tại Bắc Việt. Từ năm 1967 đến nay, Mỹ chơi trò leo thang, rồi tụt thang.

Cứ như vậy mà làm mãi. Mỗi lần leo thang, thầy thuốc Johnson phải bắt mạch thế giới, nhất là Nga và Trung cộng để dò độ phản ứng. Một mặt oanh tạc dữ dội, một mặt kêu gọi B.V hòa đàm. Nhưng chính quyền Hoa thịnh Đốn không muốn chấm dứt cuộc chiến sớm, bởi lẽ còn có áp lực của phe tướng lãnh, phe dân sự diều hâu, có dính líu ít nhiều vào các cơ xưởng chiến tranh.

(CÒN NỮA)

TÀI LIỆU ĐẶC BIỆT CỦA «CẤP TIẾN»

Từ 1945 đến 1954 BẢO-ĐẠI — HỒ-C-MINH đã ký với Pháp bao nhiêu hiệp ước?

SƯU KHẢO CỦA **MAI-VĂN-NGUYỄN**

Bài 7
(Tiếp theo)

Hội đồng Tư vấn vốn là của phe thực dân bản xứ đề ra và chính Cao Ủy D'Argenlieu là người cha khai sanh nó ra vào ngày 4-2-1946.

Hội đồng Tư vấn gồm có 4 hội viên Pháp và 8 Hội viên Việt dân Pháp vừa mới lập xong, nhân dịp này, thể theo sự đòi hỏi của Hội viên nên ông Ủy viên Cộng Hòa Cesdile mở phiên họp đầu tiên vào ngày 12-3-1946.

Buổi họp chỉ thảo có một vấn đề : Nam kỳ tự trị.

Đây là bài diễn văn của ông Ủy Viên Cộng Hòa Cesdile.

«Vì những khoảng yêu cầu hợp lý của vài người trong các ông (Nghị Viên Việt Nam) lo sợ ảnh hưởng có thể xảy ra bởi bản hiệp ước vừa ký kết ở Hà nội, thêm sự âu lo gần khắp xứ Nam Kỳ, và cũng vì bổn chức muốn thành thật giải bày cho các ông biết hiện tình như thế nào cho nên giữa Hội Nghị này, bổn chức cần phải nói cho rõ ràng.

Hiệp Ước ký ngày 6-3-1946 giữa Ủy Viên Cộng Hòa Pháp ở Bắc Kỳ và miền bắc Trung Kỳ với chánh phủ Hà nội là một Bản Sơ Ước. Rồi đây sẽ có những cuộc đàm phán rõ ràng và đầy đủ để ký những Hiệp Ước tối hậu.

Bản sơ ước đó do ông Sainteny và ông Hồ Chí Minh ký tên quả có nói rằng «Chánh Phủ Việt Nam», nhưng đó chỉ là chánh phủ ở Hà nội vậy. Sự gọi như thế không bắt buộc Chánh phủ Pháp nhìn nhận một Chánh phủ Việt thống nhứt gồm ba xứ. Trung Kỳ, Bắc Kỳ và Nam Kỳ.

Trái lại, khoảng thứ nhì trong Sơ Ước thì rõ ràng lắm. Nếu Chánh phủ Pháp không bác bỏ một chánh phủ gồm có ba Kỳ thì Chánh phủ Pháp cũng quả quyết một cách long trọng như người đại diện Chánh phủ ở Hà nội rằng Trung Bắc và Nam Kỳ, mỗi xứ được toàn quyền quyết định lấy mình có muốn nhập vào Chánh phủ Việt Nam Thống nhứt hay không ?

Chánh phủ Pháp cam kết thừa nhận sự quyết định của mỗi xứ trong 3 Kỳ, sau một cuộc trưng cầu dân ý. Lẽ tự nhiên sau khi toàn xứ được thái bình và trật tự vãn hồi như trước, chừng ấy mới có thể có cuộc trưng cầu dân ý được.

Chính Ủy Viên Cộng Hòa Pháp ở Bắc Kỳ về miền bắc Trung Kỳ đã nhân danh ông Cao Ủy mà thảo luận và bản Sơ Ước ngày 6-3-1946, đó chỉ là một Hiệp Ước địa phương không dính dấp trực tiếp với Nam Kỳ khi những người Đại Diện cho Nam Kỳ không cần phải được hỏi ý kiến về việc ấy.

Những việc xảy ra trong mấy tháng vừa qua đã chứng rằng không còn có sự giao thiệp giữa Chánh phủ Nam Kỳ và Hà nội nữa. Vả lại, nhà đương cuộc Pháp đã nắm chánh quyền ở khắp Nam Kỳ trước khi sơ ước ký kết. Các vị hương chức và tất cả dân chúng đều hợp tác với Chánh phủ Pháp, không còn tuân theo huấn lịnh của Chánh phủ ở Hà nội nữa.

Bổn chức cho biết rằng Chánh phủ Pháp vẫn muốn thiết lập ở Nam Kỳ, cũng như trong các xứ khác của Liên Bang Đông Dương, một chế độ tự do giống như chế độ hiện hữu ở Cao Miên và chế độ ở Bắc Kỳ.

Rồi đây Nam Kỳ sẽ có chánh phủ, nghị viên, quân đội và tài chánh riêng của mình. Nam Kỳ cũng sẽ có những quyền lợi y như quyền lợi của các xứ khác trong Liên Bang.

Nhưng Bổn chức phải nói đến những nỗi khó khăn khiến chế độ kia chưa sớm thực hiện được. Ta không nên quên rằng Nam Kỳ không có chánh phủ riêng và chế độ pháp luật của một thuộc địa Pháp. Tình hình hỗn loạn và những vụ bạo động mà chúng ta đã thấy đã làm chậm trễ hết mấy tháng. Mục đích mà chúng ta đeo đuổi là thành lập chánh phủ Nam Kỳ vậy.

Bổn chức muốn rằng chúng ta hãy nhứt định đến ngày 1-6-1946 phải cử xong ban hội tề và đến ngày 1-7-1946 thì các Hội nghị hàng tỉnh bắt đầu làm việc.

Hội Nghị Nam Kỳ tức là Nghị Viện của xứ này phải được thành lập trước ngày 15-7-1946. Đến lúc đó Nam Kỳ sẽ có Nghị Viện riêng và sẽ được tự do nghiên cứu và thực hiện biện pháp của mình.

Muốn cho trước ngày ấy dân chúng Nam Kỳ được dự vào việc xử biện các việc công. Chánh phủ Pháp vẫn mong thực hiện được một cuộc thỏa hiệp mà thể thức thi hành sẽ đưa cho chúng ta xem xét trước cuối năm nay y theo nguyên tắc sau này.

Hết thảy các sở thuộc Ủy Phủ Nam Kỳ do Hội Nghị Tư Vấn đặt ra sẽ do hai ông Giám Đốc, hoặc hai ông Chánh Sở điều khiển : một người Pháp và một người Việt Nam.

Hội Nghị Tư vấn chừng đó không còn do Ủy viên Cộng Hòa làm chủ tịch. và số nghị viên Pháp cũng như Nam sẽ được tăng thêm, và sẽ dùng cuộc tuyển cử mà chọn ông Chủ Tịch.

Như thế người Nam Kỳ có thêm một phương tiện để tỏ ý muốn của mình và sẽ dự vào việc xử biện các việc công. Đó là tổ chức tạm thời trong khi chờ đợi một chế độ sau này của Nam Kỳ thay thế.

Tóm lại, Chánh phủ Pháp bao giờ cũng muốn sớm thành lập chánh phủ của Nam Kỳ để đại diện cho xứ này trong Liên Bang Đông Dương và khuôn khổ của Liên Hiệp Pháp.

Trong phần thảo luận, Bác sĩ Nguyễn văn Thinh đưa ra một bản kiến nghị biểu quyết. Đưa ra bản kiến nghị, Bác sĩ Thinh nói thêm : Tôi chủ trương Nam Kỳ tự trị, không phải đi đến trưng cầu dân ý. Theo bản tuyên ngôn ngày 24-3-1945 của Tướng De Gaulle thì mỗi xứ Đông Dương đều được quyền tự do lo liệu lấy về chánh trị xã hội của mình.

Do bản kiến nghị này mà chánh phủ Nam Kỳ tự trị được ra đời. Bởi vì sau đó, ngày 26-3-1946. Hội Đồng Tư Vấn dựa theo bản kiến nghị trên để cử Bác sĩ Nguyễn văn Thinh lập chánh phủ «Nam Kỳ tự trị.»

Đây nguyên văn bản kiến nghị của Bác sĩ Nguyễn văn Thinh.

(Còn nữa)

CÁO LỖI

Vì cần để chỗ đăng những bài có tánh cách thời sự, chúng tôi xin gác lại mục «Lai rai».

Trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Bảy 20-6-1970 từ 19giờ đến 6 sáng Chủ Nhựt)
(Trưa Chủ Nhựt 21-6-1970 từ 13 giờ đến 14g30)

BS. Trương-Hán-Bật	67	Triệu-Quang-Phục	CHOLON
— Nguyễn-Trọng-Thiệu	40	Cao-Thắng	SAIGON
— Vũ-Ban	60	Yên-Đỗ	SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ BẢY 20-6-1970

Đài Việt Nam	Đài Mỹ
17g30 Đài hiệu — Quốc kỳ	12g00 Religious Hour
17g33 Hình ảnh tuần qua	1g00 If you Turn On
17g43 Tin vắn	2g00 Sports
17g46 Thiếu nhi Hoa Thế Hệ	5g00 In Town Tonight
18g40 Phim truyện nhi đồng	5g30 Ge College Bowl
19g00 Thông cáo	6g00 Information
19g05 Chương trình Quân Đội	6g30 Naked City
20g00 Tin tức	7g00 Love On A Rooftop
20g25 Phim thế giới loài vật	7g30 News
Nếp sống tình cảm trong đồng lầy	8g00 Ed Sillivan
21g00 Bình luận	9g00 Bonanza
21g10 Tạp diễn Hoàng thi Thơ	10g00 Ironside
22g10 Tin cuối cùng	11g00 News
22g13 Tạp diễn (tiếp)	11g30 Stranger In Sacremento
Đài hiệu—Quốc kỳ	

NĂM THỨ 2 SỐ 362 THỨ BẢY 20-6-70

Cấp tiến

TỔ QUỐC * TỰ DO * TIẾN BỘ

DIỄN ĐÀN GIỚI TRẺ

Về chiến dịch đấu tranh của Sinh viên H.S.

● ĐÀO DY NĂNG

(TIẾP THEO)

Chúng tôi thừa nhận rằng tuổi trẻ cũng có nhiều hành động nông nổi, nhưng khi họ đã nhận thức được trách vụ nặng nề của họ đối với tổ quốc, họ lại tay ngàn tay gánh vác và xây dựng những đổ vỡ qua. CQ cũng phải nhìn nhận thiện chí đó của tuổi trẻ. Chúng tôi là những người đứng trong lằn biên đó, ý thức được những khó khăn của CQ trong thời loạn, nhưng không phải vì thế mà chúng tôi đồng ý với Chính Quyền về những «sơ sót» qua. Phải mạnh dạn nhìn lại những công việc làm của mình để nhận diện sai đúng mà biết đường tiến bộ và thoái bộ. Nghĩ lại những ngày CS và anh em SVHS rầm rập ngoài đường, chúng ta đã ớn chán về một xáo trộn mới nào sẽ phát hiện. Đồng bào của chúng ta thích được bình yên trong đời sống hằng ngày của họ, nhưng họ cũng sẵn sàng giúp sức với anh em TNSVHV để đòi hỏi cho kỳ được những thái độ tiến bộ của CQ. Hãy minh bạch trong những hành động bắt bớ anh em TNSVHS. Đừng vội vã chụp mũ họ. Dầu CQ có nhận được trong tổ chức của họ có VC trá hình mai phục nhưng cũng nên bình tâm, rồi rãi mà loại dịch ra khỏi hàng ngũ tranh đấu của anh em.

Đừng quên rằng có nhiều trường hợp họ chưa hẳn là VC nhưng khi bị chụp mũ là VC họ sẽ ngã theo VC vì hai bản chất tự ái và lẽ sinh tồn của họ. VC lợi dụng trong những trường hợp đó để phát triển lực lượng mà ta không hay biết. Việc tạo những hồ sơ hay trưng những bằng cớ sẽ làm cho đồng bào nghi ngờ. Việc cản ngăn bắt bớ những tên VC trong tổ chức của anh em TNSVHS bằng cách phản kháng họ sẽ làm cho thêm rối loạn tình hình chính trị quốc gia. Căn bản cho vấn đề loại địch phải do anh em SVHS nắm. Hồi các cuộc tranh đấu năm nào, chúng tôi đã bắt những tên có xu hướng thân cọng một cách êm ru. (Thí dụ tên Tư, tên Khoái).

Vậy, việc anh em SVHS mở chiến dịch «nói với đồng bào». CQ phải nương cơ hội đó để thông cảm với anh em TNVSHS qua những đòi hỏi thành thật và đúng đắn của họ. Đồng bào đã đối thoại với họ qua các hình thức thông tin báo chí cũng đã nói lên những thành thật của anh em. Chúng tôi nhận thấy các vị giáo sư tên tuổi ở các phân khoa đại học, các vị Linh mục, cũng các Thượng tọa Đại đức, cũng đã lên tiếng chúc đẹp anh em trên đường đấu tranh đó.

2) Niềm tương thân tương ái của đồng bào với SVHS

Không phải đến khi SVHS ngưng xuống đường để phản kháng CQ bằng cách mở chiến dịch nói chuyện với đồng bào thì đồng bào mới trợ lực, mà ngay từ trung tuần tháng tư, khi SVHS còn trong cơn ồ ạt kéo đến những nơi cần đòi hỏi thỏa mãn nguyện vọng của họ. Đồng bào cũng đã lên tiếng từ buổi đó. Đồng bào cũng đã thông cảm những sự việc anh em làm mà góp tay góp tiếng.

(CÒN NỮA)

trang SINH VIÊN - HỌC SINH

* THỨ BA ◐ THỨ TƯ ◐ THỨ BẢY ◐ CHÚA NHỰT *

Sinh-viên V. N. trên đất Nhựt

NGUYỄN - KẾ
ĐPV tại Nhựt

(Tiếp theo

Đồng phục?

Nhập gia tùy tục. Tất cả sinhviên VN sang Nhựt đều mặc đồng phục như sinh viên Nhựt. Quần tây đen áo đen, cổ đứng kiểu áo nhưPTTKỳ mặc) mũ đen giày đen đó là dành cho nam. Còn nữ sinh thì mặc cũm đen. Đặc biệt hầu hết sinh viên VN đều để tóc kiểu hippi như sinh viên Nhựt, và tại đây đó là việc thường không chướng mắt như VN.

Khuynh hướng chánh trị

Trừ số 120 sinh viên mới sang trong niên khóa 69-70 thì còn «Thần phục» Sứ quán, còn hầu hết thì có những khuynh hướng chánh trị hết sức kỳ hoặc và mâu thuẫn.

— Nhóm theo Bắc Việt.
— Nhóm ủng hộ Việt Cộng.
— Nhóm chủ trương Liên hiệp, mệnh danh là Nhóm Dân Tộc, có xuất bản báo, và chống cả Bắc Việt lẫn Việt Cộng và Sứ quán.
— Nhóm lo học. Không theo ai mà cũng không chống ai.
— Nhóm ủng hộ chánh phủ VNCH thì không có ai đề xướng. Vì thế nhóm này không có.

Chuyên viên biểu tình

Những vụ biểu tình chống chánh phủ VNCH là do các sinh viên đầu não: Lê văn Tâm, Huỳnh Mùi, Nguyễn an Trung, Trần đình Trương

Các sinh viên này đã tốt nghiệp Đại học và đang theo học Cao học. Họ có cho tôi biết những nguyên nhân vì sao đứng lên chống Chánh phủ hiện tại và nói lý do sự tham gia biểu tình của dân biểu Phạm thế Trực trước đây.

Các tổ chức tư nhơn Nhựt giúp đỡ Sinh Viên VN

Những sinh viên biểu tình chống Chánh phủ và đòi Liên hiệp với VC dĩ nhiên đều bị cúp chuyển ngân và bị triệu hồi về nước. Nhưng họ xem đó là một biện pháp vô hiệu, vì có những tổ chức thương mãi, xí nghiệp tư nhơn tại Nhựt đứng ra giúp đỡ họ qua sự trung gian của các tổ chức chánh trị thiên tả Nhựt. Mặt khác Chánh phủ Nhựt cho họ ở lại tiếp tục học, mặc dầu tòa Đại sứ không còn nhìn nhận họ. Vì vậy họ không ngán đối với những biện pháp cứng rắn của Chánh phủ. Tuy nhiên có những sinh viên khác thì biết phục thiện và cho «hồi chánh», nhưng sự hồi chánh của họ không phải vì «lý tưởng» mà chính vì sự «xin chuyển ngân» được tiếp tục.

Tôi đã chứng kiến một pha đấu lý khá hào hứng của sinh viên «hồi chánh» Vũ thu Thanh với ông Tùy viên Văn hóa Lê thế Dân về vấn đề Chánh phủ Liên hiệp tại Sứ quán. (Sẽ tường thuật ở đoạn khác)

Phong trào Beheito là gì?

Phong trào này được khai sanh vào thượng tuần năm 1969, do 3 sinh viên VN cầm đầu: Nguyễn an Trung Lê văn Tâm và Nguyễn hồng Quân Cả 3 sinh viên này đã sang Nhựt từ 7 năm qua. Trong số đó có anh Lê văn Tâm đã lập gia đình và có con với người đàn bà Nhựt.

Nghĩa của Beheito là Hòa Bình cho VN Như vậy mục đích của Phong trào này là đòi hỏi Hòa-Bình cho VN.

Hậu thuẫn của Phong trào là Đảng Xã hội và Đảng CS Nhựt Ngoài ra còn một nhóm thiên tả Bắc Cao cũng giúp đỡ phương tiện cho các sinh viên VN hoạt động đòi hỏi HB.

Phong trào bắt đầu hoạt động vào cuối năm 1969, và cuối cùng thì một cuộc biểu tình bùng nổ trước Sứ quán Việt Nam, trên một ngọn đồi hẻo lánh. Gồm tất cả là 56 sinh viên VN, với sự hưởng ứng của dân biểu Phạm thế Trực. Khẩu hiệu điển hình trong cuộc biểu tình được nêu lên chỉ là những câu sáo ngữ «đòi hòa bình và đòi chấm dứt chiến tranh». Dĩ nhiên đả đảo chánh quyền là một thông lệ của bất cứ đoàn biểutình nào.

Một sinh viên trong nhóm biểutình cho tôi biết:

— Cuộc biểu tình trước sứ quán không phải chỉ có 23 người nhưbáo cáo của Tòa Đại sứ về Saigon mà tới khoản 60 người. Nếu thông cáo được phổ biến rộng rãi và trước 2-3 ngày thì con số sinh viên tham dự phải trên 100.

Đáng này chỉ cho biết trong một buổi tối. Do đó sinh viên không hay kịp. Nếu kịp thì sinh viên sẽ đi biểu tình hết! Còn tôi đi biểu tình là do sự tình cờ. Hôm ấy tôi dẫn bồ đi làm lễ cưới ở Komaba; thấy anh em đi đông, tôi hỏi ra mới hay là đi biểu tình. Thế rồi tôi đi biểu tình luôn!... Đòi Hòa bình cho Việt Nam ai lại không hăng! Ở đây đâu có như bên nhà mà sợ bị bắt!

10 giờ sáng ngày 14-5, tôi cùng một sinh viên VN từ khách sạn Nippon Shimpan đến Sứ quán VN. Đây là lần đầu tiên tôi đến Sứ quán, sau 2 ngày có mặt tại Đông kinh. Mục đích lên Sứ quán là tôi muốn gặp ông Dương hoàng Thanh, Cố vấn Tòa Đại sứ và ông Lê thế Dân, Trưởng ban Văn hóa, đặc trách vấn đề sinh viên. Dĩ nhiên là tôi muốn tìm hiểu những dữ kiện về vấn đề sinh viên qua phạm vi của người có trách nhiệm.

Tại đây tôi đã gặp 2 vị và đã thỏa mãn những điều thắc mắc. Tuy nhiên, tôi muốn được phỏng vấn bằng cách xin ghi âm để được đầy đủ hơn và chắc chắn hơn. Thế là 9 giờ sáng hôm sau, tôi quay lại Sứ quán với «đồ nghề» là chiếc máy ghi âm «bỏ túi».

(còn tiếp)

Viết ngắn

«Em không buồn nữa...»

● TỐ THANH ●

(TIẾP THEO

Không biết Thùy đang nghĩ gì và sắc mặt ra sao, nhưng nhìn dáng đứng lặng của Thùy. Thoa đoán rằng Thùy đang chăm chú nhìn con chim và cũng đang «nát óc» về một vấn đề gì đó. Chắc lại nghĩ đến người bạn trai nào đó, nhớ đến một chuyệntình không thành, chớ còn vấn đề gì nữa.

Thoa cố ý đợi Thùy vào, nhưng Thùy vẫn đứng nguyên một chỗ. Thoa đâm ra... bực mình. Quái, con nhỏ hồi này có vẻ... người lớn ghê. Nghĩ gì mà nghĩ dữ thế. Hè, hay nó thấy con chim đẹp, nó thích nhìn hoài. Nhưng dáng đứng của nó chứng tỏ không phải thích... ngắm chim. Vậy thì cái gì? Hình ảnh một người bạn trai? Chuyện tình không thành?

Thoa buông bút đứng dậy, ra chỗ Thùy. Đến phía sau Thùy, Thoa khẽ lên tiếng:

— Con chim đẹp, bé Thùy?

Thùy hơi bị giật mình, quay lại đáp như không kịp suy nghĩ:

— Dạ... đẹp

— Chị thấy Thùy đứng nhìn con chim lâu nghe. Thùy thích không, chị tặng luôn cho Thùy đó.

— Dạ.. không, dạ... không. Của chị để cho chị

— Nhưng chị muốn tặng cho Thùy

— Thì chị để đây cũng như của chung vậy.

— Đành vậy. Nhưng nếu là của riêng Thùy, Thùy có toàn quyền hơn. Thùy muốn không?

— Dạ... không.

Rất tự nhiên, Thoa kéo tay Thùy cùng ngồi xuống chiếc divan nhỏ kê gần lồng chim. Thùy hình như không kịp có phản ứng, ngoan ngoãn theo Thoa.

Thoa nhận thấy tối nay ngồi bên Thoa, Thùy có vẻ hơi mất tự nhiên Và tự nhiên, Thoa cũng có cảm tưởng như xa lạ với Thùy. Thoa nhìn Thùy, ngập ngợi một lát rồi lựa lời hỏi Thùy:

— Thùy biết đó, con hoàng oanh này của anh Hòa biếu chị. Chị thấy đẹp, và cũng muốn đem về cho vui nhà, nên nhận. Thùy thấy không, nó dễ thương chứ.

Thùy gật gật đầu:

— Dạ.

— À, hồi nãy thằng Trọng nó chọc Thùy cái gì, mà Thùy la dữ vậy?

— Đâu có gì.

— Chị nghe mà.

Thùy có vẻ lưỡng lự:

— Nó dặn em mua đồ chơi cho nó, em quên, Nó nói em không giữ lời hứa.

— Thằng bây lớn mà đã biết bắt lỗi rồi. Nó có giận Thùy không?

— Em cũng không biết nữa.

Thoa cười:

— Hôm qua, cả thằng Trọng và con Thảo cùng bảo chị «hồi này chị Thùy hết thương tụi em rồi»

— Tụi nó nói với chị vậy hả?

— Ừ

— Ghê thiệt!

— Chị hỏi tụi nó tại sao các em lại nói như vậy. Thùy biết tụi nó trả lời sao không?

Thùy lắc lắc đầu:

— Dạ, không:

— Tụi nó nói «tại hồi này chị Thùy hay la tụi em quá» Nghe tụi nó nói, chị mới để ý và nhận thấy mấy ngày gần đây, chắc em bực mình điều gì nên không được vui. Có không Thùy?

Cọng Thùy hơi nhỏ lại:

— Dạ, đâu có gì

— Chị cũng mong như vậy. Nếu có điều gì buồn bực, Thùy nên cho chị biết, nếu thấy rằng sự cho biết đó không có hại cho Thùy. Tình hình hồi này không được yên, em nên cẩn thận trong lúc đi đường Ở trường em có gì lạ không?

Thùy lại lắc đầu:

— Dạ, không

— Sao chị nghe nói có một số học sinh phản đối bà Hiệu trưởng về vụ gì đó.

— À, có. Nhưng là mấy chị bên Nhất, chớ tụi Nhị chúng em không có làm gì hết.

(CÒN TIẾP)

Tạp ghi

Kịch và đời sống con người

● THANH HIỆP ●

(TIẾP THEO)

«Món ăn tinh thần» hay nói riêng, Kịch thoại kịch cũng không thể vượt ra ngoài «qui luật» đó. Những ban kịch dở bị tẩy chay, những diễn viên kịch «tồi» bị chê, những kịch tác gia bất tài bị «chửi» Nếu người ta có xem cũng chỉ vì bất đắc dĩ. Nhưng những gì bất đắc dĩ đều làm cho con người bất mãn, ấm ức!

Hiện nay, về số lượng, chúng ta có «quá nhiều» ban kịch, quá nhiều diễn viên kịch, «quá nhiều» kịch tác gia. Cái gì cũng... «quá nhiều» cả. Nhưng một điều thật mỉa mai, những cái «quá nhiều» ấy lại đáp ứng được «quá ít» cho sự mong mỏi của người thưởng thức

Không cần phải mất nhiều thì giờ để tìm hiểu lý-do đưa đến «hiện tượng quái gở» trên, người ta cũng hiểu những kẻ có trách nhiệm đã tỏ ra coi thường quần-chúng-người thưởng thức— Ai cũng mong muốn chẳn thà được ăn ít mà ngon, còn hơn bày ra nhiều «món» nhưng nuốt không trôi.

Con người— con người Việt Nam đã quá ê chề tủi nhục trong việc kiếm «món ăn vật chất», không lẽ tâm trí, tư tưởng còn bị đầu độc bởi «món ăn tinh thần». Đành rằng nếu thiếu «món ăn tinh thần» con người không thể chết, nhưng sẽ bị ngu dần, kém... văn minh và thiếu khả năng suy tưởng. Ngược lại, nếu «món ăn tinh thần» nặng tính chất thương-mại, thiếu dưng-dắn sẽ đục khoét đầu óc con người, tác hại con người, biến xã-hội thành bệnh hoạn, nhơ-nhớp...

— Chúng ta ở trong tình trạng phải bất đắc dĩ chấp nhận không ít «món ăn tinh thần» đốn mạt. «Món ăn tinh thần» pha trộn nhiều độc dược. Người quá khó tính hoặc ngược lại, quá dễ tính sẽ cho rằng nếu không muốn «ăn» thì thôi, có ai bắt buộc.

— Vâng, đã thưa ở trên là «ăn» vì BẤT ĐẮC DĨ, cũng như chúng ta đang phải BẤT ĐẮC DĨ chấp nhận cuộc chiến hiện tại. Tôi không muốn «ăn», anh không muốn «ăn», nhưng những người khác không làm như tôi và anh thì, chúng ta không trực tiếp nhưng gián tiếp, bị hưởng thứ bất đắc dĩ đó. Trong số 1.000 người, chỉ có 2 người «sạch», phần còn lại đều bị «món ăn tinh thần» đốn mạt pha trộn nhiều độc dược làm cho xấu xa thì không thể nói đó là MỘT KHỐI NGƯỜI SẠCH, hay một xã hội tốt đẹp được.

— Người CÓ CÔNG NHẤT trong việc pha trộn nhiều độc dược vào «món ăn tinh thần» là các «KỊCH TÁC GIA», vâng tôi nhấn mạnh CÁC KỊCH TÁC GIA, kẻ sáng tạo «cha đẻ» các... vở kịch THỦ PHẠM ĐÍCH THỰC VÀ CHÍNH YẾU trong «công cuộc» đầu độc quần chúng người thưởng thức và GÓP CÔNG ĐẮC LỰC trong việc làm hư hỏng tuổi trẻ.

— Tôi tạm chia các anh, NHỮNG KỊCH TÁC GIA pha trộn nhiều độc dược trong «món ăn tinh thần» làm 3 loại:

1) Vì miếng cơm manh áo, các anh nô lệ những thị hiếu thấp kém, các anh không cần biết trách nhiệm, không cần tự trọng và cũng chẳng cần thiết lương tâm, danh dự(nhiều khi gặp «thời» các anh có cuộc sống vật chất vương giả, nhưng LÒNG THAM lại không cho phép các anh ngừng lại).

(CÒN NỮA)

THÂN THẾ VÀ SỰ NGHIỆP CỦA

NHÀ CÁCH MẠNG NGUYỄN-AN-NINH

● Sưu khảo của Bà BÙI THẾ MỸ ●

(TIẾP THEO)

Hay trên mặt các báo như Doonai, trong sách đều có một lối hành văn gọn gàng, viết văn xuôi như làm một câu thơ, viết nhịp nhàng như tấu một bản nhạc, có tiếng ngân như tiếng chuông. Các bạn Ninh thời bấy giờ cho Ninh có lối hành văn giống triết nhơn Niestche là thần tượng về chủ trương siêu nhơn. Vì đó Ninh thích dịch những bài luận về triết của Nít Sê, như bài báo dưới đây đã đăng trong tuần báo Doonai, năm 1933, số 31:

Triết học của Niets che

«Từ mười mấy năm nay, trong thanh niên ta có vài người nói đến F. Nietzsche ấy là một điểm tốt, Vì các bạn thanh niên ấy đương tìm đường để thoát những sự trói buộc của một cái xã hội không còn hạp với sự tiến hóa ngày nay nữa Nay, vì phong tràoHitlher sôi nổi ở Đức bên Âu Châu có kẻ nói: «Hilher thực hành những tư tưởng của Nietzsche tuyên bố đã hơn bốn mươi năm nay» Léon Daudet trong bài «từ Nietzsche tới Hilher», mà bọn thanh niên ta phải để ý tới tư tưởng của Nietzsche ấy là một điểm tốt hơn nữa. Vì nhờ có cái dịp Hilher này, thanh niên ta có thể hiểu rõ một cách rất tường tận toàn cả lý thuyết của Nietzsche, chớ không chỉ chú trọng vào một giải phóng cá nhân như xưa kia, mà sùng bái một cách tất sai lầm. Ở Âu châu tất lựa Anh, ở Đức, ở Pháp, ở Ý, v.v... trong đám thanh niên bourgeois phần đông đều là yêu quí Nietzsche, như thánh đều là thuận với tánh chất, với hoàn cảnh, với quyền lợi của họ. Thanh niên ta cũng nhờ lý thuyết của Nietzsche như thanh niên bourgeois ở Âu, thì thật là mâu thuẫn. Tôi xin giải tỏ, một cách tóm tắt.

F. Nietzsche là một nhà triết học Đức sanh năm 1814, chết năm 1900, khi chết ông ta điên. Người ta nói F. Nietzsche mắc bệnh tiêm la: Mà điều này là chắc; ông ta đau dạ dày. đến đời nhiều ông thầy thuốc tưởng lầm là ung thư. Tôi không phải nói những bịnh của Nietzsche ra là, theo thói thường của người mình, cốt nói xấu cho ông ta Nietzsche có nói:

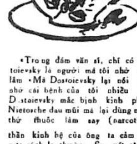

«Trong đám văn sĩ, chỉ có Dostoievsky là người mà tôi nhờ nhiều lắm «Mà Dostoievsky lại nói «Tôi nhờ cái bệnh của tôi nhiều lắm» D staievsky mắc bịnh kinh phong. Nietozche đau mũi mà lại dùng những thứ thuốc làm say (narcotique) thần kinh hệ của ông ta cảm giác một cách lạ thường. Suy xét sâu xa, văn chương như giục, như lời người chắc là nhờ đó.

F. Nietzsche có đi đánh giặc Pháp—Đức năm 1870. Lúc ấy hết sức binh vực nước Đức. Nietzsche quả quyết rằng dân Đức có trách nhiệm làm chủ, làm thầy của nhơn loại.»

Dân Đức trước kia phải bị dưới quyền của Napoléon vẫn còn nhớ mãi cái sự nhục ấy.

Qua 1870 Đức thắng trận trả được thù xưa, lại được đền bồi hai tỉnh Alsac Lorraine là hai tỉnh giàu sắt, rất trọng hệ cho sự phát đạtcủa xưởng nghệ Đức. Lẽm saotrong óccủa Nietzsche không sanh ra sự kiêu ngạo như trong óc cả mọi người trong dân tộc Đức khi ấy! Song nhờ trận giặc này mà Nietzsche mới khởi đầu suy nghĩ ra cái thuyết «le bon européen».

Khi Nietzsche mới xuất bản quyền sách «Bên kia của sự thiện ác», Thì có một tờ báo Đức chào mừng là một điểm mới, nói rằng lý thuyết của Nietzsche là lý thuyết của đám đại điền chủ của Đức (Philosophie des hobereaux) là một giai cấp của thời đại phong kiến (Féodalité) còn để lại, như gia quyến của hoàng đếGuillaume, như Tổng thống Hindenburg, Von Papen, vân vân. Tuy là Nietzsche không chịu nhìn nhận lời phê bình của báo ấy là đúng, song xét cho kỳ thì cũng không phải là sai mấy. Mà cái tên Thánh Fedéric kia có lẽ Nietzsche cũng vẫn còn nhớ rằng cha của ông đặt để kỷ niệm một nhà vua trong họ Honben Sollern.

Lấy tư tưởng của một anh Bourgeois libéral, bơm vào cho đầy cái hơi kêu ngạo cực điểm, rồi lấy văn chương của quyền Zarathoustra, cái giọng tiên tri của thánh Jean Baptiste mà mặc vào cho nó thì là cái thuyết «Siêu nhơn»

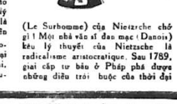

(Le Surhomme) của Nietzsche chớ gì! Một nhà văn sĩ đan mạc (Danois) kêu lý thuyết của Nietzsche là radicalisme aristocratique. Sau 1789, giai cấp tư bản ở Pháp phá được những điều trói buộc của thời đại phong kiến, bước lên con đường tiến hóa như dài như rộng vô cùng Kỹ nghệ càng phát triển, con người càng rộng quyền tính toán tự do, thì lại thấy xã hội càng thêm mở mang. Vì vậy cho nên, về mặt kinh tế thì tự do chủ nghĩa (libéralisme được hoan nghinh (laisser faire, laisser passer) (tự do sanh sản, rồi tự do nhập cảng, xuất cảng). Mà về phương diện tâm tý của giai cấp thâu lực lượng được sanh sản của xã hội vào tay, thì cái quyền tự do) cá nhân cũng là vô hạn chế.

Mả thị có nói: «những tư tưởng phổ thông trong một xã hội là những tư tưởng của bọn người nắm quyền xã hội ấy vào tay», Vì vậy cho nên cái thuyết cực điểm cá nhơn của Nietzsche, không phải là khó mà tìm ra nguyên nhân của nó.

«Cái mà kêu là dân tộc là một cách đi vòng của tạo hóa để sanh ra một vài vĩ nhơn» là câu của Nietrsche.

Mả thị có nói «Xưa kia sự bốc lột kẻ nghèo còn mặc cái áo tôn giáo và chính trị. Nay sự bốc lột hóa ra trực tiếp tàn bạo rõ ràng hết còn e lệ nữa. Nó không muốn cho trong sự giao tế của con người còn một sợi ràng buộc gì khác hơn là sự tư lợi rõ rệt, trong ấy không có chỗ cho sự cảm tình. Neitzsche hết sức đánh đổ luân lý, dạy «siêu nhơn» phải là người vô luânlý(amoral) lẫn khi phải là nghịch với luân lý(Immoral)

«Mả thị có nói: «Trong xã hội ngày nay có điều xu hướng này: càng ngày càng lộ ra chỉ rõ còn có hai giai cấp trọng hệ thôi». Nietzsche dạy rằng có hai luân lý: luân lý của dam làm chủ, luân lý của phường làm nô.

Mả thị và Nietzsche đồng hoan nghinh lý thuyết của Lamark của Darwin Tranh đấu đặng sống Tranh đấu với loại sống, tranh đấu với hoàn cảnh Nietzsche dạy «Siêu nhơn» phải ở xa «bầy người», phải cứng lòng, phải không biết thâm thương, phải dù các phương để giục mình cho mạnh. Một người học trò trứ danh của Mả thị cũng có viết câu này: «Trong một cuộc hỗn chiến dữ dội như thế này, không thể cho ta giữ được lòng nhơn, Phải dập dầu và đạp không nhơn tay. Cho đến những kẻ mà ta muốn cứu kia, mà chúng nó còn trở lại cắn tay ta»

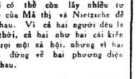

Tôi có thể còn lấy nhiều tư tưởng của Mả thị và Nietzsche để đối nhau. Vì cả hai người đều là đồng thời, cả hai như hai cái kiến đồng rọi một xã hội, nhưng vì hai người đứng về hai phương diện chọi nhau.

(CÒN NỮA)

TRANH ĐẤU CHO DÂN

Mẹ già xin cho con về PHỤC VỤ GẦN GIA ĐÌNH

Saigon, ngày 4-6-70
Kính gởi Đại Tá
Tổng giám đốc CSQG
SAIGON

Kính thưa Đại tá, tôi là một góa phụ, 68 tuổi, chồng tôi nguyên là sĩ quan đã phục vụ trong QLVNCH trên 30 năm và đã hy sinh cho Tổ quốc. Nguyên tôi có đứa con tên Đặng thai Dân, thượng sĩ (cựu Hiến Binh cựu QC/DTTP) theo kế hoạch của Chánh phủ được biệt phái sang Cảnh Sát Quốc Gia đợt đầu. Đợt đầu 68 người (do LTC số 13356/TTM/TQT/ ngày 8-12-69 của BTTM) Số người này ở rải rác trên toàn quốc về trình diện Tổng Nha CS ngày 1-1-70. Thời gian chờ nhận Sự Vụ Lệnh, được phòng nhân số cho biết: lệnh Đại Tá Tổng Giám Đốc vì thấy giá sinh hoạt quá đắc đỏ, không muốn xáo trộn đời sống anh em, nên Đại Tá ban đặc ân cho tất cả ai làm việc ở đâu được trở về đề phục vụ. Ngày 16-1-70 Tổng Nha CS ban hành SVL số 032/TNCSQG/QTNV/SVL đề ngày 14-1-70, quả thật có 58 người đồng cảnh được về chỗ cũ phục vụ. Riêng con tôi và 9 người nữa không được phục vụ gần nơi cũ (Saigon, mà lại phải bị đổi ra TTHL/CSD Đàlạt. Khi này cũng được phòng nhân số cho biết tất cả những người làm việc tại Saigon phải đi TTHL/CSDC Đàlạt vì thăng để cho hai đợt biệt phái sau, sẽ cho lên thay thế. Vì vậy con tôi và gia đình tôi rán chịu cảnh đói khổ túng thiếu để chờ.

Qua ba đợt biệt phái kể trên, có rất nhiều người nhẹ gánh gia đình ít tuổi, ít năm quân vụ hơn con tôi mà đã được Đại Tá ban đặc ân cho đổi về gần gia đình.

Nay vì hoàn cảnh quá đói khổ, túng thiếu, góa bụa, tuổi già của tôi phải nuôi ba đứa con dại, một con dâu và 8 đứa cháu nội (em con và vợ của TS Dân). Tất cả gia đình tôi phải sống bám vào đồng lương của con tôi.

Kính mong Đại tá cho cứu xét lời thỉnh cầu của tôi và cho con tôi được đổi về gần gia đình.

Trân trọng...

Nay đơn
PHẠM THỊ TƠ

CHUYỆN KINH DỊ

CỦA TRẦN-V-DINH

Buổi truyền hình về hành tinh Mèo

(tiếp theo)

— Đây phòng gác đêm — Tên của nạn nhơn là John Bowman — Chúng tôi đã săn sóc và thù lao anh ta số tiền 500 đô la

— Tôi lắm.

Nelson chống tay lên trán để suy nghĩ. Nhưng sau đó khi anh cảm thấy không còn sáng suốt nữa thì lại có tiếng gọi trong máy. Anh nói:

— Có tôi đây.

Một tiếng nói loan báo:

— Đang tìm kiếm dấu vết của phi thuyền. Một vật được trông thấy bằng ra đã dưới đáy sông Mississipi. Ngoài ra người ta còn thấy 1 lỗ hổng trên mặt nước đá. Có nhiều hy vọng.

Benny nói:

— Đừng rời máy. Thiếu tá Gower muốn nói chuyện với anh.

— Tôi nghe đây.

— Hãng «General Motors and Transportation» đã bằng lòng bỏ vốn vào công tác của anh. Anh sẽ có lợi to đấy!

— Thiếu tá an long — Bao nhiêu tiền?

— Một triệu rưỡi.

Nelson không hài lòng nói:

— Tôi hy vọng số vốn sẽ nhiều hơn

(Còn nữa)

HỘI CHỢ OSAKA

và những chuyện bên lề

● NGUYỄN-KẾ
đpv tại Nhựt

(TIẾP THEO)

Ngày Đức 13/5

Qua chương trình do Ban Giao Tế Đức giới thiệu, tôi thấy Ngày Đức sẽ có nhiều đề tài hết sức hấp dẫn. Để bạn đọc bên nhà biết rõ diễn tiến, tôi sẽ lần lượt ghi lại đầy đủ những phần chính và những hìnhảnh đặc biệt về trìnhdiễnShow cho bạn đọc xem.

Tôi cũng xin nói trước rằng tôi sẽ tạm ngưng viết về Ngày Quốc Gia của những quốc gia bạn mà tôi đã tham dự hoặc tham dự mà xin cung hiến bạn đọc những mẫu chuyện khác, ly kỳ hơn bên trong Hội Chợ Osaka.

Ngày 9/5, chúng tôi được thông báo là vào 14 giờ ngày 11/5 sẽ có cuộc họp báo do Ban Giao Tế Đức tổ chức tại Phòng Trần Thuật.

Trước 2 giờ chiều, chúng tôi đã có mặt tại đó. Cùng đi với tôi có 2 anh bạn VN một là Việt kiều sinh sống lâu năm tại Nhật, hai là anh Thọ, tiếp viên Hàng Không Việt Nam.

Mở đầu cuộc họp báo, ông Ernst G. Patzold, Trưởng Ban Nghi Lễ giới thiệu chương trình họp báo bằng tiếng Anh (có thông dịch viên Nhựt dịch lại). Sau đó ông đọc thông điệp của Thủ tướngĐức gởi đến Hội Chợ. Rồi giới thiệu các tài tử. Tiếp theo có một ký giả Nhựt chất vấn.

Màn thứ hai là phần trình diễn văn nghệ. Cặp Wyn Hoop và Andrea Horn được giớithiệu là song ca quốc tế. Họ đã thành công và nổi tiếng tại Đức về hợp ca dân ca. Họ đã đi hát khắp nơi. Năm 1966 có mặt tại Viễn Đông và lưu diễn tại Nhựt với những bài hát dân ca Đức.

Mở đầu cả 2 vợ chồng nói tiếng Nhựt với nhau và sau đó thì chị vợ giới thiệu bằng tiếng Nhựt về nội dung những bài hát dân ca Đức mà cả 2 sẽ hợp ca.

Bài hát đầu tiên là bài dân ca Đức bằng tiếng Đức, kế đến là bài dân ca Nhựt «Kojono Tsuki» (Trăng vàng bên đền vắng) bằng tiếng Nhựt. Dĩ nhiên các ký giả hoan hô nồng nhiệt, và máy truyền hình thi nhau quây.

Đến 15 giờ, cuộc họp báo chấm dứt. Trước khi ra khỏi phòng Trần Thuật mọi người đều được tặng một búp bê nhỏ một phù hiệu Gian Hàng Đức tài liệu về Đức. Tất cả những thứ đó được đựng trong một túi xách ny-lon có in phù hiệu Expo 70 và tên Gian Hàng Đức.

Trong diễn văn đọc khai mạc Ngày Đức Thủ Tướng Gustav Heinemann đã nói:

«Hội Chợ Quốc Tế Expo» 70 tại Osaka đã tiếp tục truyền thống về Hội Chợ Thế Giới đã phát xuất từ hơn 100 năm qua, Mặt khác chính Hội Chợ này lại là một Hội Chợ Thế Giới đầu tiên được tổ chức trên phần đất Châu Á.

Trong Hội Chợ, Nhựt đóng vai tuồng như là một vị chủ nhơn, vì Nhựt là quốc gia đã đứng ra tổ chức Hội Chợ. Trong lịch sự gần đây, Nhựt đã trở nên một quốc gia kết hợp giữa thế giới Viễn Đông và Tây Phương. Tại Osaka, sự kết hợp đó đã chứng minh rõ ràng rằng chúng ta đã và đang nỗ lực xây dựng sự tiến bộ rộng lớn trên con đường tiến đến sự «thống nhứt thế giới»...

Ở đoạn khác, Thủ tướng Đức nói tiếp:

«Sự tham gia xây dựng Gian Hàng Đức trong Hội Chợ đã nói lên sự ủng hộ mạnh mẽ của Đức qua chủ đề: «Tiến Bộ và Hòa Hợp cho Nhơn Loại». Năm nay là năm kỷ niệm ngày sanh thứ 200 của Nhạc sĩ Ludwig van Beethoven, Đức sẽ đặc biệt trình diễn những buổi hòa tấu nhạc. Vì nhạc đã nó ra một ngôn ngữ, nói ra một thứ tiếng mà dân chúng khắp mọi quốc gia trên thế giới đều hiểu biết và lãnh hội. Nhạc đã tạo ra sự Hòa Hợp giữa mọi dân tộc. Nhạc có thể giúp con người tìm kiếm một nền Hòa Bình lâu dài cho Thế giới.»...

Sau khi xem chương trình văn nghệ do Ban Maa Greger trình diễn tại Festival Plaza, Thủ tướng Đức cùng phái đoàn kéo nhau viếng thăm thân hữu các Gian Hàng bạn Nhựt,

(CÒN NỮA)

QUÍ BÀ QUÍ CÔ KHỎI LO

HÃY CÓ: **PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO**

Là một môn thuốc Tân Dược phẩm chế toàn thuốc quý giá để chữa trị bịnh điều kinh, bế huyết, mét sữa, bạch đái kinh kỳ không đúng, khi có kinh đau bụng chân đ dưới, đau lưng chóng mặt, ăn ngủ không được, nước da vàng mét hiếm muộn v.v...

Ai mắc phải bịnh kể trên mau tìm cho được:

PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO Nhãn hiệu CÁ BAY

Nhà thuốc SÙNG NGUYÊN 157 Hương lộ 14 Cầu Tre

Đông Dược Sĩ TRẦN NGƯƠN

(Có bán các nhà thuốc Việt-Hoa K/N số 71M BYT 9-8-69)

Gia Đình vui vẻ

Thuốc bổ BÁ LINH CƠ HOÀN

(nhãn hiệu 555) VẠN HÒA ĐƯỜNG

Uống «BÁ LINH CƠ HOÀN» thấy hợp chứng bịnh

K.N. № 1253-BYT 28.9-65

Nhà thuốc VẠN HÒA ĐƯỜNG

555

Đàn ông tránh bịnh đau lưng đái đêm, nằm chiêm bao mộng mị, di tình, thức đêm đau tim, hồi hộp chóng vàng mặt mày. Đàn bà có gái có kinh nguyệt trễ sụt, đau bụng ngầm ngầm, bạch đái, ăn ngủ bất bình và thanh niên thiếu sức bổ dưỡng, ăn ngủ không yên v.v.

Số 203 đường Lương Nhữ Học (Cholon) — Đông Dược Sĩ QUÁCH PHÁT

ANH ĐÀO LỘ

ĐẠI QUANG

Bổ phổi — trừ đàm — dứt ho

NHÀ THUỐC ĐẠI QUANG TRẦN MUỘI

Số 97 Đại lộ Tổng đốc Phương — CHOLON

K.N. số 40 ngày 17-7-62

Cười cười

nói nói

hăng ngày,

mà chẳng một ai

e ngại...

vì C... đã đặt tín nhiệm vào KEM ĐÁNH RĂNG **Hynos** PHOSPHATÉ suốt ngày bảo vệ nụ cười và hơi thở lúc nào cũng được thanh khiết.

Năng dùng **Hynos**

muôn răng tươi tốt

VN EXPRESS

Kinh sách

Tại PHẬT HỌC TỔNG THƯ và TRÍ ĐỨC TỔNG THƯ, 143 Đề thám Saigon, Đ.T. 25.360, có xuất bản nhiều Kinh sách Phật giáo và Nho giáo do ông ĐOÀN TRUNG CÔN soạn dịch. Cả nhiều quyển in bằng LƯỠNG TỰ để qui vị rảnh xem cho biết nghĩa lý vừa nghiên cứu thêm về Hán văn. (Xin nhận chuông khi đến thấy đóng cửa sắt).

DOCTEUR EN

Chirognomonie

Nguyễn Đông Y Sĩ Cử nhân Luật (Đại học Saigon) 21 năm kinh nghiệm khả năng phi thường về MÒ HÔI TAY CHÂN

Bịnh Lao Phổi

Sáng: 9—12 giờ. Chiều 4—6 giờ

Nghỉ trọn ngày Chúa nhật

121/31 Ng.ô Tùng Châu Saigon

Mỹ phẩm mới!

— ANNA Trị tàn nhang vết nam châm đen.

— LOLITA làm tiêu mỡ. Thân hình thon nhỏ, cô eo.

— MẮT XANH «BEL» Mắt xanh ướt, long lanh hấp dẫn.

— DETILUX Tẩy trắng răng.

— ACNOBEL Trị mụn trứng cá.

— BARBARA Mọc lông nhen

Có bán tại các nhà thuốc tây

Phụ Nữ cần biết!

Có bịnh bạch đới xin dùng:

NỮ ĐỚI BỬU

PHƯỚC LINH

TRỊ: đau tử cung, huyết trắng ra nhiều con người mét mét, xanh xao buồn bực, đau thắt ngang lưng, mới hay lâu ngày đều dùng được. Tổng phát hành nhà thuốc Phước-Linh 110 bis Không Tử Cholon.

ĐAU BAO TỬ, ĐAU RUỘT, ĐAU BỤNG KINH NIÊN UỐNG

Dưỡng Tỳ Hoàn

ÔNG TIÊN

CẦN CHO NGƯỜI

Ăn uống không tiêu, no hơi, sình ruột ợ chua

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt

Nhà thuốc Ông Tiên Phú Lâm — Cholon

K.T. số 591 ngày 10.12.1967

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.

HÃY DÙNG

MỸ DIỆN CAO

THUỐC XỨC MỤN

QUẢNG AN HÒA

Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhàn nhạo, sần, tàn nhang trên da mặt, ra sáng không nam đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không bà. (Có bán chung tại Hoa Thương giá, tám hai chước và giá mua) MK.N. số 1250 ngày 28.9.58.

Cáo Thị Đấu Thầu

MỤC ĐÍCH:

Đấu thầu cung cấp quần áo trận và mũ lưỡi trai theo điều kiện sách số 4141.

ĐỊA ĐIỂM và NGÀY, GIỜ MỞ THẦU:

15giờ ngày 23 tháng 6 năm 1970, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự Saigon.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH:

Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

SAIGON, ngày 2 tháng 6 năm 1970

CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

NHÀ THUỐC

QUẢNG AN HÒA

169, Lê văn Duyệt, SAIGON

PHÙ KHOA **BẠCH ĐÁI HOÀN**

TRỊ: *Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm*

— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng, nhức mỏi, bần thần, dễ dượi.

— Quí bà, quí cô, nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên BÁCH-ĐÁI-HOÀN QUẢNG-AN-HÒA do Dược sĩ LÝ-TRÁC bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung, bạch đái lâu năm, mượn con.

TỔNG PHÁT HÀNH

Nhà thuốc

QUẢNG AN HÒA

169, Lê-văn-Duyệt SAIGON và các tiệm thuốc Bắc đều có bán

K.N. số 2144 ngày 31 7-69

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ

Uống Sirop

RÉACTIN (BETA)

— ăn ngon, mau đói

— lên cân nhanh chóng

— dễ ngủ yên (59MQ/CDP)

— trị phong ngứa

Bán tại nhà thuốc tây

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM

Đau tim, lon ton, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm choáng vàng mệt ngất: mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, đ.ng..

Thuốc bổ Tim

TÂM CHI BỬU

LA VẠN LINH

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)

K.N. số 610 ngày 11

Hiệu kính thước **KÍNH-TIÊN**

274, HAI BÀ TRƯNG, SAIGON

(XÉO NHÀ THỜ TÂN-ĐỊNH)

do sự điều-khiển của Quang học gia chuyên nghiệp — tốt nghiệp trường quốc-gia quang học Pháp quốc

Chuyên môn

thử mắt theo lối khoa-học và bán đủ các loại kính cận-thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời

Pub. TÂN-TRI

HO! HO!

VÕ VĂN VÂN

TRỊ CÁC CHỨNG HO BẰNG THUỐC ĐỒNG Y RẤT TIỀN

HO CẢM:

Uống Tử Thời Cảm Mạo số 31 và Bá Phế Chỉ Khái Tán số 4... 8d00

TRẺ EM HO CẢM:

Uống Nhi Khoa Chỉ Khái Tán số 18 . . . . 8d00

ĐÀN BÀ HO VÌ MÁU HUYẾT

Uống Phụ Khoa Điều Huyết Chỉ Khái Hoàn số 19 . . . . 60d00

ĐÀN ÔNG HO TỪ 1 THÁNG

Uống Nam Khoa Bổ Phế Chỉ Khái Hoàn số 20 . . . . 60d00

HO KHAN PHỔNG ĐAM

Từ 1 tháng trở lên, đàn ông đàn bà đều uống Lục Long Thanh Phế Hoàn số 21 . . . . 60d.00.

HO RA HUYẾT VÀ CẢM MẠO RẤT THẦN TỐC:

Đông Giao Bắc Bửu Hoàn số 22 . . . . 85d.00

Muốn hiểu rõ hơn xin viết thư về văn phòng Võ Văn Vân Dược hàng: 11, ĐL. Nguyễn Thái Học Sài gòn, hỏi cuốn sách Việt Nam Thy Thế (biếu không). Các hiệu thuốc Đông Y đều có bán.

Sang Độc Mới phát hay kinh nghiệm dùng SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN»

Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

Cần đến kinh kỳ, bần thần đã dượi hay lả đang bành kinh mà đau bụng, uống LÔI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» hỏi các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phố Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

Cửu-Long-hoàn

VỢ ĐỊNH-DẦN — BỔ HUYẾT, DƯỠNG CÂN, TRẤN THẬN

BÁN LẺ TẠI CÁC NHÀ THUỐC

KN. 38/541 20-11-63

Tiên Tri Tri Nhân

129 Đề Thám Saigon

đến TRI NHÂN sẽ được thấu triệt rành mạch, tính tài tinh mạng.

Có tặng nước hoa hết nắm mặt

CÁO THỊ ĐẤU THẦU

I) Ngày giờ và nơi mở thầu:

Ngày 4-7-70 lúc 9 giờ tại:

— Cục Mãi Dịch, 163 Đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia Định)

II) Mục tiêu việc thầu:

Cung cấp 1.261.632 khẩu phần B lương khô và 1.261.632 gói phẩm vật phụ thuộc ĐLS số 3532/MD/MU/2 ngày 11-5-1970, trị giá ước lượng: 343.416.230đ.00

III) Nơi tham khảo điều lệ sách:

Trong những ngày giờ làm việc tại:

— Cục Mãi Dịch, 163 Đại lộ Chi Lăng—Phú Nhuận (Gia Định) (Phòng Mãi Ước 2)

Gia Định, ngày 15 tháng 6 năm 1970

CỤC MÃI DỊCH

Thuốc GIA TRUYỀN trị bảo đảm 100/100

BỊNH Mồng Gà và Hoa Khế

BỆNH Mồng gà và Hoa-khế

Bịnh này xảy khi giao hợp với người có bịnh. Hoặc bị lây bịnh chung dụng với người mắc bịnh, nơi mọc ở đường vật hay cửa mình, hình như mồng gà và hoa khế. CÁCH-TRỊ: Chỉ thoa thuốc cho rụng đầu bịnh nâng đến đầu cùng hết, thật là một Mồng Gà lại ngừa hôi chảy nước, đóng bợn trắng hoặc hết rồi ăn phải đề phòng nọc lại, vậy là chưa tuyệt nọc nên phải dùng thuốc uống mới tuyệt nọc mới được. Thuốc và rõ thêm chi tiết mọi thư từ chi phiếu xin đề tên PHƯƠNG-BÌNH-DƯỜNG 160, Lê Lai Saigon.

Câu chứng tại Tòa số 14639

PHONG NGỨA

ghẻ, chốc lở lói gãi tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống

Giải phong SẮT ĐỘC HOÀN

ÔNG-TIÊN

30 năm danh tiếng

Hỏi các tiệm thuốc HOA VIỆT có bán lẻ

Nhà thuốc Ông Tiên LP Cholon — KN BYT số 516 — 2-11-63

ĐAU LƯNG

NHỨC MỎI

ĐAU XƯƠNG

NHỨC GÂN

Hay chơn

RUN, XỤỘI TÊ

ĐỞ KHÔNG LÊN

ĐI PHẢI NƯƠNG GẬY

CHỚN ĐI LỪNG CỪNG

TÊ NHỨC NỬA THÂN

Mầy dùng

THẢO NAM SƠN

Chế tạo tinh vi

Điện thế mạnh

Mãi lâu hết

PIN

CON RỒNG

SORBITOL DELALANDE

bổ dưỡng GAN MẬT

điều hòa tiêu hóa

VIỆN BÀO CHẾ DELALANDE PHÁP QUỐC

SIEAPP BÀO CHẾ TẠI VIỆT NAM

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

KN. 19/M BYT/23.3.68 Pub. TÂN-TRI

thuốc ho viên

Pectal FORT

loại mới

trị các chứng HO

(30) ● TRẦN NHẤT HOAN

13

Có lắm lần tôi nghe nó nói chuyện tỏ ra nó hiểu tất cả cái mánh khoé của nghề xe. Những đối thoại khó người hiểu vì những tiếng lóng nghề nghiệp. Phần nhiều là những lúc xe đầy khách, chạy thẳng một mạch, sau khi thâu tiền xong.

— Thằng một tám hai nó chèn mình.

— Lạ gì thằng đó, nó nhảy dù mà—giọng bác tài líu lo.

— Không dù sao được, nó xe xăng mà, chớ đâu phải dầu như mình. Chắc là Tết ra, thế nào nó cũng đổi dầu; nghe đâu đồ Nhựt Bổn rẻ lắm, chỉ năm sáu chục ghim thôi, mà con heo dầu bền lắm. Giọng thằng nhỏ tỏ ra chững chạc lắm.

Bác tài vẫn nhìn thẳng, lái xe, hỏi :

— Mầy thấy thằng hai-một-bảy ra sao ?

— Chờ gió hai chuyến rồi.

Hắn cười lớn sau câu nói, tiếp : Số bù mà.

Thằng bé làm lơ xe, tuổi chưa đầy mười hai mười ba mà đã sành đời. Tôi nghĩ rằng cho cuộc sống đã tự nó mang nhiều thử thách rồi. Những đứa con nít lên mười đã biết bán vé số chợ đen, biết rước mối chơi bời; há chẳng phải chúng đã khôn lớn, tinh ranh lạ thường. Tôi nghĩ đến bà cụ già hơn bảy mươi tuổi hãy còn đi bán ngô rang vào những ngày mưa lạnh nhứt nơi cái thành phố ngoài Trung, dạo nào tôi còn làm việc ngoài đó. Những con người, những tiếng nói, đưa tôi vào một suy tính lớn mạnh. Nơi tôi và cuộc đời. Cuộc sống đang vây bọc hình hài lúc này, có tôi và những người anh em chiến hữu, đồng bào. Chắc có lẽ cái thế kỷ nầy hãy còn lận đận mãi, cho mình và cho người... Tôi thầm nghĩ như vậy, mà buồn xốt xa.

Tôi sống với những dao động mạnh, lo lắng từ nơi thành phố miền Đông này. Bụi hồng. Dốc cao. Khúc sông buồn. Những dãy nhà cao nơi phía đồn Săng đá xưa nằm yên lặng. Những cổ đại bác nằm yên, lạnh ngắt; chỉ chờ đến đêm là nổ ầm ầm, bắn tiếp cứu. Không gian nơi nầy rung chuyển về đêm. Tôi trở lại cái sinh hoạt tuy không đều nhưng tưởng cũng dễ gặp bằng ngày hằng đêm. Dĩ nhiên là không vui rồi. Rồi vẫn cứ đánh nhau, đánh nhau hoài.

Tôi cứ nghĩ là việc mình cầm súng bây giờ, cho đến hôm nay là một điều mà mình khó ngờ. Hôm cuối tháng, tôi nhận được cánh thư của Ngãi gửi cho tôi, có đoạn Ngãi viết : «Ngoài mình bây giờ buồn lắm. Hôm qua vừa mới có biểu tình. Ngãi gặp rất nhiều bạn bè và học trò cũ của anh. Họ hăng hái đi đầu, kéo theo một giòng khổng lồ người đi sau. Ngãi cũng thường gặp Bác. Bà cụ dạo này, không biết lo lắng cái gì mà người gầy đi, rầu rầu. Chắc là nhớ anh, lo cho Thầy, cho đạo cũng nên. Ngãi nói cả thế cho anh, có gì thì anh ráng mà chịu. Mọi người ở nhà trông và trách anh; anh không có thư từ về nhà. Anh nhớ gửi thư về nhà, ít ra vài dòng, để Ngãi có thể yên tâm cho anh. Ngãi muốn như vậy vì, lâu lắm rồi, từ hồi anh đi, chẳng ai hề có thư từ gì của anh. Chị Quỳnh có viết thư cho Ngãi và chẳng ưa gì cái tính khùng khùng của anh. Anh định trốn tất cả hay sao...»

CÒN NỮA

BÌNH NGUYÊN LỘC

—42—

— Bắn bể đầu vài thằng là êm xuôi. Nhưng sao lần trước không bắn tại chỗ để chết tới sáu mạng ?

— Tại kẹt đạn.

— Lần này kẹt đạn nữa thì sao ?

— Tôi đã có tới hai cây súng, cây mới mua còn mới lắm, không thể trục trặc được.

— Nghe nói các bòn không có đèn hả ?

— Ừ.

— Nhưng nên sắm cho mỗi đứa một cây đèn bin, để dễ nhận nhau, và dễ ẩn trong bóng tối nếu cần.

— Hoan hô mưu kế đó.

— Bắt được con Á Nèo nầy thì bòn mê ly tới 9 từng mây vì nó đẹp hơn con Xíu nhiều lắm.

— Cám ơn đã không ghen.

— Không là không bây giờ, chớ còn sau thì bòn sẽ chết nếu cứ tiếp tục lộn xộn về gái.

Danh Eng cười hề hề rồi nói :

— Nhưng tụi mình phải thương nhau trước chớ.

— Thì em không thương bòn ngay đêm đó là gì ?

— Không, thương thật sự kia mà.

Hường không đẹp. Nhưng sánh với phụ nữ Cao Miên, nàng là hoa hậu dứt đuôi rồi, nên Danh Eng cũng thích nàng lắm.

Nàng nói :

— Không nên. Rủi ro chú Hò hay được thì bòn sẽ mất hết một cánh tay. Chuyện vợ chồng là trăm năm. Đợi vài tháng nữa là ta sẽ ăn ở với nhau chớ có lâu đâu.

— Đồng ý.

— Và nhớ, vụ mần ăn này phải tránh mùa trăng.

— Dư biết mà.

— Thôi, ta nên chia tay là hơn.

Trong khi Hương trở về khu Vù Chiếu sống yên lành trong cảnh thái bình gạt gẫm thì Danh Eng đi kêu gọi lâu la. Hắn không phải vất vả lắm vì lần trước hắn chia đều cho em út lại chịu ẹp, lấy phần ít hơn hết, nên hắn được tôn sùng như một ông vua nho nhỏ.

Và chính bọn lâu la ấy gọi thêm người cho hắn để bổ sung quân số cho đủ 30 tên. Lần nầy vì phải sắm đến ba mươi cây đèn bin, nên hắn giao trước với tụi nó là hắn sẽ lấy tiền đèn lại còn đèn thì sẽ thuộc quyền sở hữu của lâu la.

Đó là chuyện chút đỉnh đối với từng đứa, nhưng quá tốn đối với kẻ ứng trước nên hắn phải đòi hỏi. Và hắn lại giao rằng hắn sẽ không chịu ẹp nữa. Chiến lợi phẩm sẽ chia thành 31 phần, hắn hưởng hai phần vì hắn có súng và có công tổ chức, 29 phần khác thì chia đều cho 29 đứa, nếu có thằng chết thì phần của kẻ xấu số lại đưa chia cho bao nhiêu thằng còn sống, nhưng hắn không hưởng.

Chiến lợi phẩm đặc biệt, tức con gái, vì chỉ có một không thể chia được thì hắn hưởng trọn, mà không bất công, bởi không thể chia được.

Nhưng tụi kia đòi hưởng nước nhì, và rốt cuộc hắn bằng lòng.

*

Vùng sở tiêu bỏ trôi để nghị của chú Hò, mạnh ai nấy sống và tiếp tục ăn cơm với cá khô gọc nơi các gia đình chủ sở và ba khía với các gia đình công nhân và ai cũng thỏa chí bình sanh cả trừ hai cha con chú Xừng.

Cô Xíu định đợi mười năm sau để làm vợ kế của một ông chủ giá bụa, chú Xừng thì âm thầm chọn một thằng xưng trưởng giỏi giang để gả con, thiếm Xừng tuy không khổ về tai nạn mà con thiếm gặp phải, nhưng thiếm rất buồn mà thấy rằng phải hai mươi năm nữa mới tạo lại đủ số vàng lá đã mất.

Mãi cho tới cái đêm hăm lăm tháng ba ấy, hồi 9 giờ tối, cả khu đã yên giấc thì chó lại sủa rộ.

Lần nầy thì tất cả các ông chủ sở đều đánh trống ngực rầm rầm. Các ông rất bối rối đã chỉ nghe lời chú Hò lấy lệ mà không làm gì hết. Nhưng các ông không hèn nhát và quyết sanh tử với lũ hung tàn. Ông nào cũng rút mã tấu và đốt đuốc lên, ra khỏi nhà tức thì và kêu gọi công nhân tiếp cứu.

Công nhân cũng không hèn. Nhưng họ đã bị vi trùng của Hường đục khoét trí óc của họ rồi, nên họ cũng nhảy ra để đi đánh cướp nhưng với tinh thần tháng trước. Đánh thì đánh mà không quyết tử.

Chú Hò ở xa đường xuất sơn của quân cướp nên chú đủ thì giờ bảo Hường cùng chú khiêng gương vàng ẩn gigiữa hai nọc tiêu, cách nhà vài mươi thước.

Cướp vào nhà chú, sẽ gặp nhà trống không, tìm của không được mà cũng chẳng bắt được ai để khảo của. Những chú khác, ở gần hơn, nhưng cũng khá xa, vẫn làm như vậy, mặc dầu không ai mách nước cho ai hết.

Mà chính vì thế mà các ông chủ ở xa, tới bất tử, chỉ có các ông nhà gần nhà chú Huyếnh mới có mặt tức thì vì các ông, ông nào cũng tưởng chính họ bị nhắm.

Không đầy năm phút sau khi nghe tiếng chó đầu tiên vang lên là họ biết ai là khổ chủ đêm nay, vì chú Huyếnh kêu cứu om trời và vì cửa nhà bị dộng rầm rầm.

Chú ấy đáng kiếp lắm. Tại chú chần chờ, ra khỏi nhà sau các ông chủ khác nên chú mới bị kẹt trong ấy chớ nếu cướp đánh các nhà khác, chúng chỉ lấy được tiền và vàng mà thôi.

Lần nầy dân Vù Chiếu lại thất thế nữa vì đuốc của họ làm lộ mục tiêu. Bao nhiêu người cầm đuốc âm thầm chạy tới nhà chú Huyếnh và những kẻ xung phong đi đầu phải ngã vì quân cướp ở trong bóng đêm dùng bèo mà quất họ một cách thình lình.

(CÒN NỮA)

VẾT LOANG trên triền dốc

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI của AN KHÊ

(17)

CHƯƠNG 2

«Hữu duyên thiên lý năng tao ngộ !»

«...Lời ngày đó ân cần tìm đến ôm đèn. Chong đèn nhớ nhau tìm đến nhau, nắng mưa ngược xuôi. Đời mình như cơn lốc xoáy, mai mốt rồi thương vay. Nếu yêu nhau xin nhau thương cuộc đời khô héo xin dịu dàng dắt dìu. Tìm nhau thấp đêm tìm nhau ướp môi tìm nhau với tay tìm nhau...»

Bước chân Băng đổ xô vào hành lang Tax một cách đi tìm, tiếng hát rã rời như ngất ngây như đau thương quyện lấy hồn chàng đến nơi đó. Chàng lẩm bẩm lặp lại : Đời mình cơn lốc xoáy mai mốt rồi thương vay...

Âm hưởng còn vương vấn dài dài, chàng nhớ cuốn phim vừa xem, thuật lại cuộc đời một chiến sĩ đem quân đi chinh phạt kẻ thù, uy thế thật lẫm liệt, như một Kinh Kha của Tây phương chiến thắng không ngừng, đến nơi đâu là quân địch khiếp vía kinh sợ, dân chúng hoan hô thán phục dữ dội, cuộc đời tướng dâu chỉ có lên cao chứ không xuống để rồi đến một ngày kia, trong cuộc lùng soát địch quân trong một quận lỵ nhỏ, chỉ một phút sơ hở đủ mang hận ngàn đời, chàng ta không bắn ngã gục xuống.

Nhưng phải từ giã chiến hữu, trở về quê hương với mảnh hình hài thiếu sót, và một vết thương tâm trong lòng. Chàng thanh niên phải chống gậy khập khễnh đi trong buổi lễ tuyên dương công trạng, thăng cấp và gắn huy chương cho chàng. Đối với Tổ Quốc và mọi người, họ gọi chàng là anh hùng, nhưng riêng bản thân chàng chối bỏ hai tiếng anh hùng đó, vì chỉ có danh nghĩa thật sự khi còn ngang dọc tung hoành, hò hét ngoài chiến trường, lúc ấy mới là anh hùng, dám xông pha, dám liều chết, để bảo vệ, để trấn giữ...

Đến khi ngã xuống là hết rồi, bản thân mình trở nên bất tài, vô dụng, nên nhường 2 chữ anh hùng đó cho một người khác còn làm được việc. Và chàng chiến sĩ nọ bỏ thành phố ra đi một cách không luyến tiếc, hoặc cho người thiếu nữ yêu chàng đang cúi đầu khóc lặng lẽ... Đoạn kết chuyện phim ray rức buồn một phần cũng vì tiếng trompette thổi từng âm trầm buồn nức nở.

Băng cho rằng nhân vật chính trong phim cư xử thật hợp tình hợp lý, không còn gì phải quyến luyến phải tiếc nuối cả, và dẫu có luyến tiếc cũng phải gạt bỏ cái tánh ủy mị đó để dứt khoát hẳn hòi, phải luôn luôn nhớ rằng một phần thân thể của mình để xót lại ở chiến trường, người ta chú trọng đến mình vì nguyên nhân đó, không bằng sự thương yêu có từ thâm tâm mà bằng lòng thương hại, lòng thương hại không bao giờ bền vững cả, chỉ nhất thời, đến một khoảng thời gian nào đó lòng thương hại tan biến đi, rồi thì đổ vỡ. Trước sau gì cũng một lần đổ vỡ, thà khôn ngoan chọn trước con đường đổ vỡ mà còn vương vấn đẹp cho nhau trong kỷ niệm.

— Ê Băng ! Lâu lắm mới gặp mầy...

Tiếng gọi như reo lên mừng rỡ, Băng đưa mắt nhìn dáo dát, một người lính mặc đồ trận hoa lá đang tươi cười hớn hở tiến đến, hai bàn tay vỗ lấy nhau xiết chặt mừng mừng tủi tủi...

— Sao mạnh giỏi, mậy ?

Băng mím môi hơi nao núng rồi gật đầu, bàn tay người lính đập mạnh vào vai chàng và ấp ấp trên đó.

— Trời ơi, lâu lắm rồi mới gặp lại mầy !

— Tao cũng vậy...

Người lính nọ lẩm bẩm đếm đốt tay :

— Để coi .. à, một năm rưỡi rồi mới gặp lại, thiệt tao mừng phát điên được. Mầy làm gì mà được tà tà ở thành phố như vầy đây, chắc gốc của mầy là «cò thụ» à ?

Băng tránh ánh mắt của người bạn, hỏi ngược lại :

— Còn mầy sao về Sàigòn thảnh thơi vậy nè ?

MAI TIẾP

TRUYỆN DÀI GIÁN ĐIỆP QUỐC TẾ

MẶT TRỜI PHƯƠNG ĐÓ

(17)

Phóng tác của TRƯỜNG GIANG

— Tại sao anh hạ hắn ?

— Em đoán biết là ông sắp hành động. Nhưng ông quên mất là hắn có thể hạ ông trước khi ông kịp trở tay ..

— Có thể lắm. Nhưng thôi anh sẽ giải thích tiếp cho tôi ở phòng. Bây giờ, phải lo cho bọn này đã.

Hai người khiêng xác gã Tàu bị Trần Minh bắn gục vất vào trong xe. Thình lình Trần Minh vỗ vào trán, như nhớ lại điều gì. Chàng mỉm cười hỏi Hải Đăng :

— Này, anh bạn, hình như tại Trung tâm người ta có chỉ dạy cách thức thủ tiêu hai cái xác vướng bận này chứ ?

— Dĩ nhiên là có.

Trần Minh vỗ mạnh vào vai gã thanh niên, nói :

— Vậy thì việc này là việc của anh.

Hãy trở lại phòng gặp tôi một giờ sau. Hải Đăng chưng hửng chưa kịp nói gì thì bóng dàn anh của gã đã mất hút trong bóng tối. Gã nhìn chiếc Buick, yên lặng hồi lâu. Mặc dầu rất kính nể Trần Minh, gã không thể không oán giận chàng đã chơi gã một đòn đau.

Cuối cùng, gã mở cửa xe, bước lên ngồi sau tay lái và mở máy, rồ ga một cách hằn học.

Về phần Trần Minh, thật ra chàng không mảy may có ác ý khi giao phó gánh nặng cho Hải Đăng. Chàng còn có công việc của chàng và một người thôi là quá đủ cho công việc thủ tiêu xác chết.

Đi bộ lối nửa tiếng đồng hồ Trần Minh đã về tới khách sạn « Hoàng Gia ». Nhưng chàng không lên phòng vội. Chàng đốt một điếu thuốc và, đứng tựa lưng vào hàng rào của ngôi nhà đối diện khách sạn, chàng bắt đầu suy luận...

Tại sao chàng bị phát giác và theo dõi ? Nghi vấn đó chỉ có một câu trả lời : Điền Lang ! Vấn đề là cần tìm hiểu xem anh chàng Nhựt này đã cố tình hay bị cưỡng bách phải tố cáo chàng ?

Phải hỏi cho ra lẽ mới được.

Trần Minh chận một chiếc Taxi. Gã tài xế là một cậu trai có lẽ mới qua tuổi vị thành niên. Chàng nói cho gã biết nơi Điền Lang ở và gã gật đầu lia lịa. Đây hắn là một trong số những tài xế say tốc lực. Gã vọt xe sấm sét, lao đi như một viên đạn đại bác qua những đường phố nhỏ hẹp, cả trăm lần tránh né cái chết trong đường tơ kẽ tóc.

Cuối cùng, chiếc xe dừng lại sau một tiếng rít dài ghê rợn của những bánh lết trên mặt đường. Gã tài xế chỉ một gian nhà nhỏ ở cuối một khu vườn.

Trần Minh trả tiền rồi xuống xe.

Chiếc Taxi đã mất hút mà chàng còn đứng tần ngần bên vệ đường, nhìn vào gian nhà nhỏ. Đằng sau một khung cửa sổ, có ánh đèn lờ mờ.

Chàng nhìn đồng hồ tay : một giờ mười lăm.

Giờ này mà Điền Lang còn thức để làm gì nhỉ !

Cuộc tấn công của kẻ thù vừa rồi làm cho chàng thận trọng hơn. Chàng không vào nhà bằng cửa chính, mà bằng lối xuyên qua khu vườn.

Chàng ngạc nhiên khi thấy cánh cửa mở rộng sau cái đẩy nhẹ. Chàng rút khẩu Radom cầm nơi tay trước khi bước vào, chàng nhón gót đi qua gian phòng thứ nhất, tới gian thứ nhì

Chàng đứng khựng lại khi nhìn thấy xác Điền Lang nằm sóng sượt trên sàn nhà. Dắt khẩu súng vào dây nịt, chàng bước lại bên xác chết, cúi xuống sờ vào bên trái ngực để biết chắc rằng nạn nhân đã trút hơi thở cuối cùng. Chàng trầm ngâm nhìn rất lâu vũng máu và khẩu súng trong tay Điền Lang...

Dàn cảnh hay tự sát ?

Chàng lại cúi xuống lật ngửa xác chết lên, quan sát vết thương do viên đạn gây ra, chỗ thịt bị cháy và kết luận là Điền Lang bị trúng đạn từ một khoảng cách rất gần.

(CÒN NỮA

Lộc Đỉnh Ký

NGUYÊN-TÁC KIM-DUNG — DỊCH-GIẢ HÀN-GIANG-NHẠN

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG IV

KHÔNG ANH TÀI CŨNG CHẲNG KỲ TÀI

Tiếng âm nhạc còn đang réo rắt, Mộc Kiếm Thanh hô lớn :

— Mời các vị vào tiệc.

Y dẫn mọi người tiến vào sảnh đường.

Giữa nhà khách sảnh kê một cái cỗ bàn bát tiên phủ gấm thêu hoa. Hai bên tả hữu đều kê một bàn. Những đũa chén bày bàn tuy không sang trọng bằng ở phủ Khang Thân Vương, nhưng cũng khá lịch sự.

Mộc Kiếm Thanh hơi cúi mình xuống nói :

— Mời Vi hương chủ thượng tọa cho.

Vi Tiểu Bảo coi cục diện bữa nay nhận thấy thủ tịch dành cho mình liền đáp :

— Đã vậy tại hạ không dám khách sáo.

Mộc Kiếm Thanh ngồi mé dưới bồi tiếp.

Mọi người an vị rồi, Mộc Kiếm Thanh lại hô :

— Vào mời sư phụ ra.

Tô Cương và Bạch Hàn Phong, tiến vào nội thất đón một lão già ra.

Mộc Kiếm Thanh đứng dậy nghinh tiếp nói :

— Thưa sư phụ ! Bữa nay có Vi hương chủ ở Thanh Mộc đường trong Thiên Địa Hội giá lâm, thật là hân hạnh cho chúng ta.

Đoạn y quay lại giới thiệu với Vi Tiểu Bảo :

— Vi Hương chủ ! Vị này là Liễu lão sư phó, ân sư của tại hạ.

Vi Tiểu Bảo chắp tay cười, nói :

— Tại hạ ngưỡng mộ đại danh từ lâu.

Lão này thân hình cao lớn, mặt mũi hồng hào. Tóc bạc đã rụng hết, trên đầu không còn sợi nào. Hiển nhiên đã ngoài 70 tuổi, nhưng tinh thần quắc thước. Cặp mắt loáng ánh thần quang.

Lão đưa mắt nhìn Vi Tiểu Bảo rồi cười ha hả nói :

— Gần đây thanh danh Thiên Địa hội rất hưng thịnh...

Thanh âm lão vang dội khác thường. Lão nói mấy câu này một cách bình thường mà cũng bằng người khác lớn tiếng quát tháo nghe rất chói tai.

Lão nói tiếp :

— Quả nhiên sản xuất ra lắm nhân tài. Vi hương chủ còn nhỏ tuổi thế này đã thành bậc kỳ tài hiếm có trong võ lâm.

Vi Tiểu Bảo cười đáp :

— Tại hạ đã không phải bậc anh tài mà cũng chẳng phải hạng kỳ tài, có thể nói ngu xuẩn nữa là khác. Bữa trước tại hạ mới bị Bạch sư phó vặn tay không nhúc nhích được. Suýt nữa phải la làng gọi mẹ. Còn võ công tại hạ thật tầm thường quá ! Ha ha !...

Mọi người nghe gã nói vậy đều ngạc nhiên, biến sắc. Nét mặt Bạch Hàn Phong càng cổ quái hơn.

Lão già cũng cười hô hố một hồi rồi nói :

— Vi hương chủ tính tình bộc trực. Quả nhiên là bản sắc của đấng anh hùng, khiến lão phu phải khâm phục đến ba phần.

Vi Tiểu Bảo nói :

— Ba phần khâm phục là nhiều quá rồi. Con mẹ nó ! Tại hạ chỉ mong được nửa phần hay một phần không coi tại hạ là một thằng lỏi ăn xin, thằng khỉ con đã là đủ lắm rồi.

Lão kia càng cười lớn hơn nói .

— Vi hương chủ thật khéo nói giỡn :

Huyền Trinh đạo nhân hỏi :

— Lão tiền bối oai danh trấn động Thiên Nam. Phải chăng người trong võ lâm đều kêu bằng Thiết bối thương long Liễu lão anh hùng ?

Lão già cười đáp :

— Không dám ! Huyền Trinh đạo trưởng mà cũng biết đến tiện danh của lão phu.

Huyền Trinh trong lòng run sợ nghĩ thầm :

— Mình chưa thông danh tính mà lão đã biết tên. Xem thế đủ tỏ chuyện này Mộc gia chuẩn bị cực kỳ chu đáo. Đã có mặt lão này, bọn chúng bất tất phải hạ độc dược. Nguyên bề võ công họ cũng đủ quyết thắng rồi, vì bên mình chẳng có anh em nào là địch thủ của lão.

Đạo nhân liền khom lưng nói :

— Ngày trước Liễu lão anh hùng tru diệt Tam Bá ở Nộ Giang, truy sát quân Thanh ở Đằng Xung, hiệp danh đồn dại khắp thiên hạ. Bọn hậu sinh tiểu tử trên chốn giang hồ nghe tiếng lão anh hùng chẳng ai là không kính ngưỡng.

Lão già cười khành khạch đáp :

— Đó là việc ngày trước, đạo trưởng còn nhắc tới làm chi ?

Tuy lời lẽ khiêm nhượng mà giọng nói đầy vẻ thỏa mãn.

Nguyên Thiết bối thương long Liễu Đại Hồng nổi danh từ lâu. Ngày trước Mộc Thiên Ba đối với lão cũng cực kỳ kính trọng.

Hồi quân Thanh đánh tới Vân Nam, Liễu Đại Hồng đem toàn lực bảo vệ đi cô nhà họ Mộc. Mộc Kiếm Thanh chính là đệ tử truyền nhân của lão. Trong Mộc Vương phủ hiện nay, trừ Mộc Thanh, y là nhân vật đệ nhất.

Mộc Kiếm Thanh nói :

— Thưa sư phụ ! Xin lão nhân gia bồi tiếp Vi hương chủ cho.

Liễu Đại Hồng đáp :

— Được rồi !

Đoạn lão ngồi xuống bên Vi Tiểu Bảo.

Chiếc bàn bát tiên này mé ngoài bỏ trống một bên. Mé trên có hai người ngồi là Vi Tiểu Bảo và Liễu Đại Hồng. Bên tả là Phàn Cương và Phong Tế Trung. Mé hữu là Mộc Kiếm Thanh. Bên y còn một ghế bỏ trống để chờ ai.

Quần hào trong Thiên Địa Hội đều tự hỏi :

— Không biết Mộc Vương Phủ còn mời nhân vật lợi hại nào ngồi vào đó.

Bỗng nghe Mộc Kiếm Thanh lên tiếng :

— Đỡ Từ sư phó ra ngồi đây để các vị bằng hữu được yên lòng.

Tô Cương đáp :

— Xin vâng !

Rồi lão vào nhà trong đỡ một người đi ra.

Bọn Phàn Cương ngó thấy đều vừa kinh ngạc vừa vui mừng, đồng thanh cất tiếng gọi :

— Từ Đại Ca !

Người này lưng còng. Y chính là Bát Thủ viên hầu Từ Thiên Xuyên.

Từ Thiên Xuyên mặt vàng đâm, thương thế chưa lành, nhưng hiển nhiên tính mệnh lão không có gì đáng ngại nữa.

Quần hào trong Thiên Địa hội bu quanh lại, hỏi han rối rít. Nỗi mừng biết lấy chi cân.

MỞ MIỆNG NÓI TOÀN ĐIỀU VÔ LẠI

Mộc Kiếm Thanh trỏ cái ghế bên trên y nói :

— Mời Từ sư phó ngồi bên này.

Từ Thiên Xuyên tiến lên một bước nhìn Vi Tiểu Bảo khom lưng thi lễ chào :

— Thưa Vi hương chủ ! Hương chủ mạnh giỏi a.

Vi Tiểu Bảo chắp tay đáp lễ hỏi ;

— Từ tam ca ! Tam ca bình yên chứ ? Gần đây bán thuốc cao có phát tài không ?

Từ Thiên Xuyên thở dài nói :

— Lâu nay không buôn bán gì hết. Thuộc hạ bị bọn chó săn thủ hạ của Ngô Tam Quế bắt đem đi, suýt nữa bỏ mạng. May nhờ được Mộc tiểu vương gia và Liễu lão anh hùng cứu viện.

Quần hào trong Thiên Địa Hội nghe Từ Thiên Xuyên nói câu này đều sửng sốt.

Phàn Cương nói :

— Từ tam ca ! Té ra hôm trước bọn Hán gian Ngô Tam Quế đã dúng tay vào vụ này ư ?

Từ Thiên Xuyên đáp :

— Chính thế ! Bọn Hán gian kia sấn vào Hồi Xuân đường bắt tại hạ đưa đi. Tên Dương... tên cẩu tặc Dương Nhất Phong thối tha thóa mạ tại hạ một hồi rồi dùng một lá thuốc cao dán lên miệng và bảo làm cho «con khỉ già» phải chết đói.

Mọi người nghe nói có Dương Nhất Phong dính vào vụ này thì biết là không sai được nữa.

Bọn Phàn Cương, Huyền Trinh nhìn Tô Cương, Bạch Hàn Phong, nói :

— Bữa trước bọn tại hạ có nhiều điều xúc phạm đến chư vị anh hùng. Xin các vị nghĩa khí anh hùng mà miễn thứ cho. Bọn tại hạ trong Thiên Địa hội cảm kích vô cùng !

Tô Cương đáp :

— Không dám ! Bọn tại hạ bất quá đã vâng lệnh Tiểu vương gia mà làm việc, không dám nhận công trạng chi hết.

Bạch Hàn Phong hằng dặng một tiếng. Hiển nhiên gã rất lấy làm thoả mãn về việc phe mình đã cứu viện Từ Thiên Xuyên.

Vi Tiểu Bảo nghĩ thầm :

— Thằng cha Tiểu vương gia này thật là khôn ngoan tinh tế. Em gái hắn bị mình bắt giữ, gã liền cứu Từ lão nhi ra trước để mình phải buông tha em hắn. Nhưng mình cứ giả vờ như không biết gì để xem hắn nói sao ?

Lúc này bọn gia nhân đã rót rượu ra. Đồ nhắm bày đầy bát đĩa rất là thịnh soạn.

Quần hào trong Thiên Địa Hội một là đã thấy Từ Thiên Xuyên được bọn họ cứu thoát, hai là lại cho Thiết bối thương long Liễu Đại Hồng, một lão anh hùng tiếng tăm từng lẫy, cũng ngồi dự tiệc, liền chắc rằng bọn họ không thuốc độc vào rượu cùng món ăn. Mọi người đã hết dạ nghi ngờ nên ăn thông uống thả cửa rất là khoái lạc.

Liễu Đại Hồng uống ba tuần rượu rồi vuốt râu hỏi :

— Các vị lão đệ ! Ai là nhân vật đứng đầu vùng kinh thành và Trực Lệ trong quí hội ?

Phàn Cương đáp :

— Một giải Bắc Kinh Trực Lệ, chức vị tôn cao nhất trong tệ hội là Vi hương chủ.

Liễu Đại Hồng gật đầu nói :

— Hay lắm ! Hay lắm !

Lão uống một chung rượu nữa rồi hỏi :

— Nhưng lão phu chưa hiểu vị tiểu lão đệ đây đối với mối giao thiệp của hai bên chúng ta có thể gánh vác được cả mọi việc không ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Lão bá bá ! Lão bá có điều chi xin cứ nói cho nghe. Vi Tiểu Bảo này người bé vai nhỏ, việc nhỏ thì còn đảm đương được một phần hay nửa phần.

Còn việc lớn mà đè lên lưng thì tiểu điệt phải gẫy xương sống mất.

Quần hào cả hai bên nghe gã nói khôi hài một cách vô ý thức không khỏi chau mày nghĩ thầm :

— Thằng lỏi này giở giọng lưu manh quá đỗi. Hễ gã mở miệng là thốt ra toàn điều vô lại, chẳng có tác phong của bậc anh hùng hảo hán chút nào hết.

— Tiểu lão đệ không gánh vác được thì việc này cũng chẳng thể bỏ qua. Vả đây chỉ cần nhờ tiểu lão đệ báo về cho lệnh tôn sư mời Trần tổng đà chủa đến đây xử lý.

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Lão bá bá có việc gì cần nói với sư phụ của tiểu điệt thì xin viết một phong thơ để tiểu điệt sai người cầm đi là đủ.

Liễu Đại Hồng cười khành khạch nói :

— Việc nào ư ? Chính là vụ Bạch hàn Tùng tam đệ chết về tay Từ tam ca, không hiểu kết thúc bằng cách nào, cần được Trần tổng đà chủa tuyên bố một lời để giải quyết.

Từ Thiên Xuyên đứng dậy đáp :

— Thưa Mộc Tiểu vương gia cùng Liễu anh hùng ! Bên các vị đã cứu tại hạ ra khỏi bàn tay bọn Hán giang, khiến tại hạ không bị lũ ác đồ xỉ nhục, tại hạ lấy làm cảm kích vô cùng ! Còn vụ Bạch đại hiệp bị tại hạ làm cho uổng mạng thì tại hạ xin bồi thường cái mạng già này. Hà tất phải hỏi đến Trần tổng đà chủa và Vi hương chủ ? Phàn huynh đệ ! Huynh đệ cho tiểu huynh mượn thanh bội đao một chút.

Lão nói rồi đưa tay về phía Phàn Cương.

Ý kiến của Từ Thiên Xuyên thật đã rõ ràng. Lão muốn tự vẫn ngay đương trường để kết thúc vụ công an này.

Vi Tiểu Bảo ngăn lại nói :

— Hãy khoan ! Hãy khoan ! Từ tam ca ! Ta ca ! Tam ca hãy ngồi xuống, bất tất phải nóng nảy. Tam ca đã khá nhiều tuổi mà hỏa khí phát tiểu đệ làm hương chủ trong Thiên Địa hội không ? còn vượng thế ? Có Tam ca mà không nghe lời tiểu đệ rồi.

Theo lề luật trong Thiên Địa hội bất luận hiệu lệnh là tối rất nặng. Từ Thiên Xuyên vội khom lưng đáp :

Từ Thiên Xuyên này biết mình phạm tội. Xin kính vâng hiệu lệnh của hương chủ.

Vi Tiểu Bảo rất lấy làm đắc ý nói :

— Bạch đại hiệp đã chết thì chết rồi. Dù Từ tam ca có thường mạng y cũng không sống lại được nữa. Nếu là việc buôn bán thì trả đủ vốn lãi nhưng đây không phải là việc buôn bán.

CÒN NỮA

Cáo lỗi

Hôm nay máy bay HongKong mang đến cho chúng tôi 2 bài «Lộc Đỉnh Ký», chúng tôi đăng hết để bạn đọc theo dõi không bị gián đoạn. Vì vậy, chúng tôi xin tạm gác một kỳ loạt bài «Cô Gái Kỳ Bắc». Trân trọng cáo lỗi cùng bạn đọc.

TẠI NAM ĐÔ TỬU GIA
CƠM TỐI CÓ CA NHẠC
(Giá thức ăn như thường—Nước uống thêm phần ca nhạc từ 20 H).
ĐIỂM TÂM, DÙNG BỮA, TIẾP TÂN, LIÊN HOAN
Nơi giải trí lành mạnh cho mọi gia đình—Nơi hội họp yên vui cho các đoàn thể—Tối đa 360 thực khách.
199-205 Đ.L. Nguyễn thái Học SAIGON.

LẬP TRƯỜNG

(Tiếp theo trang 1)

Dĩ chiến là, đâu cho có vô trang thích nghĩa trong trường hợp đi người đi nữa, CS luôn luôn áp dụng kỹ thuật "chục không bốn" để cho bên này «kết nạp» thêm người bên cho bên.

CS làm sao để có thể vô trang khởi nghĩa được? Khôi phục nổi, ai cũng thấy rằng, muốn đủ người để cử sự, CS cần một giai đoạn sách động nhơn dân bằng tuyên truyền chánh trị và kỹ thích nghĩa rõ, công tác sách động chánh trị đó cần được tăng gia mỗ lẫ mạnh «tiếp liệu» người ta cho phong trào, không thể ngừng được.

Như vậy, ngoại lực của CS là vô trang nghĩa, nhưng NỘI CÔNG thân hậu của CS lại là chánh trị. Cũng vì thế mà, dương đầu với CS, nếu chỉ dợi họ vô trang khởi nghĩa rồi đánh đẹp thì, có nhờ bình hùng trường mạnh của Mỹ thắng dùm cho ta đi nữa, cái thắng đó khác gì đẩy cái mây cắt trên bầu cỏ, có bị tẻ thiệt, nhưng gốc còn y nguyên, chỉ một cơn mưa rào là đâu lại vào đấy.

Dĩ nhiên là giới cầm quyền hiện tại không kém cỏi đến nỗi không thấy được chỗ đó. Mà đã thấy tức nhiên phải ý thức rằng, dương đầu với CS, cần chưa bịnh tại CẦN chớ không thể chỉ làm như cái CHỪNG, nghĩa là muốn trở cản tiện mọc CS phải biến mây phải thủ thắng cho kỳ được trên chiến trường chánh trị.

Biết mà không làm được gì hết, cũng vì những lý do mà chúng tôi sẽ trình bày trong một bài sắp tới.

(CÒN NỮA)

NGÀY MAI: Tại sao các chánh quyền quốc gia thất bại trên chiến trường chánh trị nhơn dân?

Bí mật? Bạt mi...

(Tiếp Theo Trang 1)

Do đó Ông Hạ Đệ nói rằng chưng tôi sẽ gặp Tổng Tơn sắc khi lượt chương trình giải quyết xong tại Hệ Việt để tránh sự xuyên tạc của bọn nịnh gian. Còn bây giờ trước khi giải quyết lượt chương trình tại Hệ Viện Tổng Tơng nên thông cảm với toàn dân nghĩa là Tổng Tơng phải công khai cam kết với quốc dân rằng lượt chương trình này sẽ không thải hồi nữa như thuở kiêm ước và thuở phân xuất quân khiến nếu ngược lại tôi thà đi... Nếu quốc dân đồng bào nghe không cam được thì cao ông Hạ Đệ khỏi Xã hội không cám được. Việc này để mà phải không các ông Pháp và ?

* Hồm vậy đâu chẳng, đặc giả các bạn S.G. điều đúc đó về cái vụ «Trung Lập không thơn CS» mà chẳng biết gì thêm tự đâu của mấy ông bạn áo máu bất khả xâm phạm, sau khi thuyết vậy phát phóa đầu thì mấy cái mặng nhà nước như truyền thanh truyền hình phân phát kịch liệt và mới đây Tổng Tơngmặt lên nữa tại Tương Tân Chỉ Linh Vũng Tàu — thì chẳng tại đây nữa, trước đây Tổng Tơng chưởi chỗ, chưởi nào vụ Dân Biểu Trần Ngọc Châu — Tổng Tơng công Khai cho biết ai muốn đến Hòa Bình hay Trung Lập gì thì bảy tự do đi Hà Nội hoặc gặp Nguyễn Hữu Thọ để đầu cho ở Saigon mà không thể đến Hòa Bình được !! Thao ôi !!

* Công bồi cái vụ phân phóa của mấy nước mà ông Hạ Quốc kêu bên lên tiếng thanh minh thanh ngu rằng tôi ghét cay ghét đắng 2 tiếng trung lập lắm, không bao giờ tôi chủ trương trung lập không theo CS mà cũng không theo tư bản như mấy ông Hạ ám ở ha.

Tôi chủ trương mạnh mẽ hơn là không nhờ cậy không theo mà dân tộc an nam ta có phải mạnh đạn dũng lên đồng lo cứu, phải chăng lại CS và tư bản để đi dưới hợp nay ra khỏi nước thì dân tộc ta mới yên ổn được.

Đó là thuyết «Dân tộc tự tân» ông Hạ Quốc cho đưa ra nhiều thứ dụ mà ông Hạ cho là phải có hiệu phép mạnh để tóm thâu cả 2 phía CS và Tư bản hầu đưa Dân tộc ta đến chỗ tự tôn. Xa Thủ tôi nghe ông Hạ Đệ nói mới bỗng hồi hộp chẳng ngày mấy mặt vì sợ quá vì bởi ông Hạ S lạy ăn rồi lui vì nghĩ rằng hết nay mình coi chừng có 1 phía CS không muốn dân tộc ta đã bị khốn đốn tiêu hao biết bao thành niên nhơn oan của quốc gia rồi mà nay chống cả hai phía CS và tư bản thì đúng là tự tôn ý phía Ba lúa thế giới là cái chắc.

* Nói về «tiếp Thập thân chẳng loạn vô lượt chương trình thì không khỏi vui hơn ngày đã bội vì đã có thời thuốc, mi, mi, ai, ai, nào là nghĩa ai cũng hành động, ông già Biểu Hiệp thì đặp hứa liên kết. Ông Hạ Trần đành miền Trung; thì chạy hết xịt thủ tung ông già Biểu Hiệp lia lịa.

Trong khi ấy thì ông Hạ đã có một đặc điểm mà Xa Thủ tôi phi thường được là các ông Hạ được nghỉ đành là đại phóa nhà nước tại Quốc Hội thuộc 2 Khối Công Hòa và Độc Lập ngồi đồn vào một gốc vẽ một bước ra không thể phân biệt nổi được ai là Quốc Hội ai là Quốc Hội lẫn lộn lại ra người hành hoạt tiến ngồi đất cả vẽ khắc vai đe cho trên đất thấu biểu thế kẹt cứ, mình mà đương trách cứ tội nghiệp.

2 ông Hạ Chuyên ở Nha Tư Bưởng ở Bình Tuy bên thân thở «ông Hiệp! Hồi gì mà ở xa lắm, biểu quyết quách mọc đi để mình lành bao thơ, con thì gió đi ?» việc khác cho ai ở không nghĩ cho ?».

Sẽ các Ông Hạ này cũng khá đông có 5 hay 6 người gì cho không ít Số này ông Hạ Lý Quê Chung đã tên là «nhơn DB trên lặng » chỉ biết đưa tay biểu quyết đi ăn học thôi, đâu chúng ai chết ở khỏi mặt.

* Mấy hôm nay ông Hạ Biên Hòa sau khi được cơ quan an ninh thông báo là cơ quan an ninh vừa khám phá một âm mưu không bỗ ông Hạ Biên Hòa. Âm mưu đó phát xuất từ một bọn người bỉnh đồng sống bằng nghề đưa bắc lộ, thuyền chạy ngang tại Bến-Hòa mà ông Hạ sự bước đã tỉ nguyện cùng của đồng bào mình đón đường ra tổ giác và các cơ quan «hơ Giám sát Việt Tsa An thời gian qua đã xa... nhận thấy mấy giờ cần kết lại để trả thù ông Hạ Biên Hòa.

Ông Hạ sự bước vì «đồng bào BH bây yêu tam Xa Thủ tôi vô cùng ?DL. 30 sáu năng bắc ai người đại diện cao đám và xứng đáng của đồng bào. Người ra cơ quan an ninh đã có danh sách của bọn người này tỉ kế chủ mưu cùng các đồng lõa sẽ được cơ quan an ninh tóm cổ bọn đó đưa ra ánh sáng vào thời gian ngắn nhất. Đồng bào hãy yên tâm.

* Nghị rồi 3 năm đã đó lãi ông Tăng. Tin giây lượt vừa cho hay : Cơ ông Nghị ở Bưi Kiệm hàm bc nuôn chất vào một ông Tổng. Nguyên do vì ông Tăng một đầu có chiến thiện chỉ, nhưng không thôn nhân yêu các của ông Thương được.

Tu là phân mấy lần với ông Tổng không được, vì ông Tổng bận công tác tại các làng xã. Ông Thương biểu làm là ông muốn chơi ông Nghị nên trình «4-M» mân cuộc chết vẫn bằng ba cầu hỏi Tỉnh xin cho danh sách xét thể nhân viên tại Tỉnh xin cho bằng kê chi tiết từ Tỉnh Xã cho danh sách quốc nhân biệt phái làm việc tại Bộ và tại các Tỉnh.

Ông Thương của cho thời hạn chót 1 phiết sau tại liệu là 30-6-70. Lâu ông Tổng phải ta phải cho các em đi đuổi mấy gần bọn hết danh sách hơn bốn mươi người anh em phục vụ tại tỉnh xã bằng lương của chi phí của bốn mươi người anh em tiếng đây. May phước vẽ quân nhân biệt phái thì ông Tổng đã trả vẽ đi đánh giặc cũng khá khá rồi.

* Một hôm, ngài Nghị sẽ B. đã không hiểu bị điện gượt cách chi mà mấy anh vẽ ý nghĩ hiểm sinh chặt chẽ việc điều hành của Công Ty Điện Lực Việt Nam. Bên ngài không thảo vẫn thư phân tăng Ngài sẽ có mặt trong các phiên họp của Hội Đồng Quản Trị. Được mật lịch tối thương ấy Ngài Tổng Trưởng Giáo bộ gặt đầu và Ngài Chủ Tịch Hội Đồng Quản trị cũng gật luôn. Vẫn vẽ bề quan tại Triều Đình xôn xao quá vẽ Thầy rồi tại được tin cũng lấy làm chương tại gai mắt Bên có ý nghĩ

Ngài Nghị sẽ đôi tài chuyện ấy đến đến tại coi là chương. Nhưng hai Ngài Kỳ cũng đều lưỡn thì... ngay quá! Xin ngài Nghị cố dọc lại bản Hiến pháp vẽ quyền hạn và bổn phận của mình kẻo đào nó cước. Xin hai Ngài Kỳ sự học lại... những nguyên tắc hành chánh sơ đẳng. Vẽ cũng xin Ông Bộ Trưởng Phủ Thủ Tướng ghé mắt xanh vẽ nhỉ canh hộ ấy

Đã phát hành trên toàn quốc

NGUYỆT SAN CẤP TIẾN số 18

Với các bài nghiên cứu của :

NGUYỄN VĂN BÔNG *Văn đề nhơn sự của chế độ.* NGUYỄN NGỌC HUY *Việt Nam Cộng Hòa trước tình thế mới.* NGUYỄN VĂN NGÔN *Phá giá hay không phá giá.* PHẠM CÔN SƠN *Giao tế nhân sự trong hoàn cảnh chiến tranh.* HOÀNG THẠI KHANG *Thập niên 1970. Thời đại phân lực cơ cơ trong tế cao* DIỆP QUANG TÂN—TRẦN ANH TUẤN *Hoa Kỳ sau quyết định xua quân vào Cam Bốt của Tổng Thống Nixon.* PHẠM ĐÌNH HƯNG *Lịch sử nền dân chủ lập hiến Việt Nam.* LÂM THỦY KIM TRÂM *Cơn bão biển của chế độ V.N.* PHẠM VĂN HUỲNH *Phát triển kinh tế miền Tây.* NGUYỄN THỰ TRIỀU *Văn đề thanh niên.*

Và các sáng tác văn nghệ của của Diệp Bảo-Châu, Hoàng Lý-Phúc, Trần Phổ, Giang Linh Cửu, Thu Quế Trần Hữu Nghiêm, Hàn Thế Phong, Nguyễn Tam Phú Sa, Kim Phương.

in tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
242 ter, Phan đình Phùng—SAIGON

Chủ nhiệm : VÕ VĂN ỨNG
Quản lý : PHẠM-VĂN-BÉ

CHIA MỪNG

Được tin vào những ngày 17, 18 và 19 tháng 5 năm Canh Tuất, nhằm ngày 20, 21 và 22 tháng 6 năm 1970, Phật giáo Hòa Hảo sẽ tổ chức Đại Lễ Kỷ niệm năm thứ 31 ngày Đức Huỳnh Giáo Chủ khai sáng Phật Giáo Hòa Hảo tại thánh địa Hòa Hảo,

Chi tuyến đoàn và Ban Chấp Hành Trung Ương P.T.Q.G.C.T xin gởi lời chúc mừng cùng Ban tổ chức Đại Lễ và chúc Đại Lễ thành công.

Saigon, ngày 18-6-70
T.M. Chủ Tịch Đoàn /TƯ :
G.S. NGUYỄN VĂN BÔNG
T.M. Ban Chấp Hành /TƯ
G.S. NGUYỄN NGỌC HUY

6-7 : thi nhập học khóa 18 Đốc sự H.Chánh

SAIGON 18-6 (VTX). — Kỳ thi tuyển sinh viên vào năm thứ nhất Ban Đốc sự khóa XVIII Học viện Quốc gia Hành chánh được ấn định vào hồi 8 giờ sáng ngày 6-7-70 và các ngày kế tiếp.

Thông cáo của Học viện Quốc gia Hành chánh cho biết đã điều thi là trụ sở Học viện số 10 đường Trần Quốc Toản Saigon và giấy báo danh sẽ bắt đầu phát từ 25-6-1970 đến 3-7-70 tại Phòng Xã hội trong Học viện.

Các thí sinh phải đem theo giấy báo danh tại địa điểm thông giấy thông ghi trên.

TIẾP THEO B TRANG1

SVHS toàn quốc sẽ tranh đấu mạnh hơn trong những ngày tới

Một phiếu hợp SVHS liên Viện liên trường đã họp tại viện Dược hồi 18-6 vừa qua nhằm đánh giá kết quả cuộc đấu tranh vừa qua và đề ra phương hướng hoạt động tương lai.

Sau khi nhận định tình hình chung, nhấn mạnh đến tình thế hiện tại, phiếu hợp SVHS liên Viện lưu ý rằng tuy đã thu hoạch được kết quả tốt đẹp trong cuộc đấu tranh vừa qua, nhưng chưa thể nói là đã thắng thế, nhất là khi chính quyền có một tư thế cứng rắn hơn trước đây. Phiếu hợp SVHS liên Viện lưu ý rằng sự phân hóa trong hàng ngũ SVHS là điều cần phải tránh, nhưng cần phải tôn trọng sự khác biệt giữa các đoàn thể SV để phát huy tinh thần đấu tranh, tuy nhiên phải tôn trọng quyền tự quyết của mỗi đoàn thể SV để bảo vệ tính chất đấu tranh của SV.

Phiếu hợp SVHS liên Viện nhấn mạnh đến tình thế hiện tại, cho rằng SVHS phải tranh đấu mạnh hơn nữa để tranh thủ quần chúng, nhất là thanh niên, sinh viên, học sinh, và đồng bào nói chung. Phiếu hợp SVHS liên Viện cũng đề cập đến vấn đề tranh đấu cho Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu phải thi hành đúng đắn hiến pháp, chống lại mọi âm mưu phá hoại hiến pháp, chống lại mọi âm mưu thay đổi hiến pháp, chống lại mọi âm mưu thay đổi hiến pháp, chống lại mọi âm mưu thay đổi